

1. Cucullæ ex fargea de nouo confectæ singulis triennijs dentur singulis profefsus, anno primò, die omnium Sanctorum.

2. Scapularia singulis annis dentur omnibus die Purificationis Beatæ Mariæ; breuia verò ad dormiendum dentur, singulis saltem biennijs.

3. Tunicæ nigrae duæ dētur singulis triennijs, vna ex stamēnia die Paschæ primi anni : altera ex vinteno die omnium Sanctorum anni secundi. Pileola item sub capitij deferenda, & zona corij nigri, quæ pollicis latitudinem adæquet, atque ossæ tantum fibula stingatur.

4. Tunica tandem ex stamēnia alba ad dormiendum detur vno triennio, & altero non, per diem sancti Michaelis anni secundi.

5. Femoralia ex lana nigricante cum ligulis suis eadem die dentur singulis bienijs. Caligæ ex eadem lana, eademque die singulis annis; calcei qui talos cooperiant bis in anno, priores Aprilis 20. posteriores primo Nouembris; solex verò dentur quoties fuerit opus, & ex cortice ijs qui indigent.

6. Interiora indumenta ex tunicis vetustis fiant, quæque superfuerint, pauperibus largiantur.

† Ex Cucullis quæ relinquantur, nouis acceptis, meliores quæque pro Nouitijs reseruetur tum in Monasterijs Nouitiatus, tum in alijs prout Reuerendissimus disposuerit.

7. Quod attinet ad suppellectilem lineam, statuimus vt singulis annis vnique Monacho dentur duæ subuculæ, duo subligaria cum ligaminibus suis, duo sudariola, duo pileola, siue capitis fasciæ: dimidium harum rerum die Natalis Domini, altera pars dimidia per diem Resurrectionis.

8. Eodem die singulis annis vnum detur linteum palmarum quinq; ad faciem, manusque abstergendas. Singulis autem triennijs ceruical lineum ipso die Paschatis anni secundi.

9. Pannus ad res prædictas conficiendas non sit nimis subtilis, ac tenuis, sed mediocris.

10. Circa suppellectilem lecti seruentur ea quæ superiori Constitut. Cap. 4. statuimus, præcipimusque vt iuxta concessionem Eugenij IIII. vestiti dormiant Monachi cum tunica interiori, & scapulari breui, super quo conscientias eorum grauer oneramus, cum ex sancta Regula vestiti simpliciter dormire

mire teneantur. Quòd si aliter fecerint, disciplina Regulari subiaceant, acriterque flagellentur.

11. Statuimus vt prædicto modo prouideatur Monachis, prædictaque omnia dentur à Prælatis, alioquin per sex menses suspendantur, voceque actiua, & passiua careant per annum, nisi fortè alicui propter senectutem, aut ægritudinem, cuculla, vel aliquo alio opus non sit.

12. In virtute tamen sanctæ Obedientiæ præcepimus vt neq; Prælati sibi assumant, neque subditis tribuant prouisionem aliquam in pecunia, sed in opere aliquo facto, seu panno, ex quo ad vsum recipientis fiat.

13. Statuimus vt Monachi singula prædicta accipiant à Prælo illius Monasterij, in quo diebus supra designatis fuerint adhuc Conuentuales.

14. Præcipimus autem vt iuxta morem antiquû Ordinis nostri, cum Monachus aliquid nouum à Superiore accipit, Deo benedicat, cuius benedictionis hæc erit forma; *Benedictus Deus in donis suis, & sanctus in omnibus operibus suis, qui viuit, & regna in secula seculorum*: Abbas respondeat, *Amen*. Cucullæ autè, & scapularia priusquam dentur, more solito benedicantur.

15. Præcipimus vt in quolibet Monasterio duo sint pallia ex vinteno, duo item galeri ad communem vsum Monachorum cum à Monasterijs egr & iuntur, super quo in Visitationibus prouideatur.

CAPVT III.

De ijs que circa indumenta prohibentur.

1. **C**VM vniformitas in vestitu apud viros Religiosos omnino seruanda sit, & singularitas maximè vitanda, prohibemus primò Monachis Congregationis nostræ, tum Prælatis, tum subditis ne ad indumenta interiora, aut exteriora alio panni genere quoad qualitatem, vel colorem distincto, aut diuerso ab eo, quem iuxta prædicta dari præcipimus, vt præsumant.

2. Præcipimusque vt nulla sit distinctio, seu diuersitas inter vestes,

vestes, & calceamenta vnius, & alterius, sed omnia eodem modo efformentur; qui verò in aliquo ex prædictis deliquerit, grauiter puniatur.

3. Thoraces lineos Monachis prohibemus, exceptis actualiter infirmis, & sexagenarijs, ita tamen vt illi exterius non appareant: laneos permittimus, qui tamen alterius coloris non sint præterquam albi, aut nigri: neque manicæ illorum globulis sericis, aut alia sæculari curiositate ornentur. Neque item subaculæ in extremitatibus manicarum, aut circa col- lum aliquo artificio acus, seu curiosè elaborentur, sed simpli- citer tantum sarciantur; super quæ Prælati maximè inuigilent, & curiosa quæque rescindant, ac remoueant, Monachosque il- lis vtentes exemplariter puniant.

4. Permittimus, vt domi extra ætus Conuentuales vti possint Monachi hyberno tempore pallis ex villosò panno *friffa* dicto, aut ex gausapo confectis, cum manicis strictis, abs- que vlla tamen curiositate, & duplicatione sæculari, absque segminibus, alamaris sericis, aut alijs huiusmodi, quæ vani- tatem potius, & ornatum in religioso viro, quam necessitatem indicant.

5. Caligas sericas, aut acu factas, & ocreas etiam omnino interdiciamus (Donatis exceptis ad seruitium externum de- putatis) Monachis verò iter agentibus solum cothurnos intra calceos permittimus: crepedis verò nemo extra cellam vta- tur, neque item pileolis lineis.

6. Pallia ad iter agendum ex *vinteno* tantum, seu *griffe* fiant. Galeri longas habeant margines, non sint tamen ni- mis fastigiati, neque apice acuto, sed plano; neque item chor- dulis sericis ornentur, sed ligulis latis de *cadarso*, globulo connexis.

7. Omnes itaque qui in aliquo ex prædictis deliquerint, seu prohibitis vti præsumperint, tum a Prælati, tum a Gene- rali, & Visitatoribus flagellis, ieiunijs, & alijs pœnitentijs plectantur, ipsaque prohibita diligenter auferantur, nè Præla- torum taciturnitas, aut dissimulatio vanitatibus aditum pate- faciat.

8. Quod ut perfectius obseruetur, præcipimus, ut vestes omnes tum interiores, tum exteriores, calceamenta, sudariola, & cætera omnia, quæ Monachis, supra, dari præcipitur, vel quæ ab alijs personis illis donari contigerit, oculis prius Prælati aspiciant, quam ad usum facultatem concedant, expendantque an sint indumenta Regularia, & quæ huiusmodi non fuerint, nullatenus concedant, super quo conscientias eorum grauius oneramus, in Visitationibusque, & à Generali, si in his non fuerint solliciti, grauius puniantur.

9. Statuimus denique, ut ex vestibus, & calceamentis præter duas tunicas nigras, duo scapularia, duplices caligas, duplicesque calceos, cætera huiusmodi generis, quæ Monachi habuerint, Vestiario tradant (iuxta sanctam Regulam) in usum pauperum, similiterque res lineæ vetustæ pauperibus erogentur.

10. Monachos tamen seriò admonemus, nè solliciti sint de subtilitate, ornatu, & nitore vestium: illarum tamen munditiam curent; *Ornatus quippè, & sordes pari modo fugienda sunt, quia alterum delicias, alterum gloriam*

redolet.




CONSTI.

CONSTITVTIO V.

De Clausura, & egressu Monachorum.

CAPVT I.

De violatione Clausuræ per illicitum
ingressum.

1.  VM Monasteria septis suis clausa sint, veluti Paradisus terrestris, cuius aditus gladio flâmeo interdicitur, non minori vigilantia illorum clausuram oportet custodiri. Cum hæc autem dupliciter lædi possit, per prohibitum scilicet ingressum, & per egressum illicitum, vtrique remedijs opportunis occurrere necesse est.

2. Quod ergo attinet ad ingressum, strictè prohibemus, ne Monachorum aliquis, siue Prælatus sit, siue subditus mulierem quamcunque ratione iam vtentem, vel ætatis aptæ ad vsum rationis, cuiuscunque status, ac dignitatis, infra Reginas, & earum filias, in Monasteria Ordinis nostri, in hortos illis contiguos, & alia intra prima, seu proximiora septa contenta, introducere, vel admittere præsumat, alioquin pœnam *Excommunicationis* & *suspensionis à Diuinis ipso facto* incurrat, & priuationemq; officij, si quod habuerit, & inhabilitatem ad alia in posterum obtinenda.

Quòd si quis scœminam aliquam impudicitæ causâ intra ambitum, seu parietes Monasterij introducere, admittere, permittere, vel consentire audeat, vltra prædictas pœnas, in carcerem per sex menses recludatur, cum flagellationibus nudo tergore in Capitulo, & ieiunijs in pane, & aqua in Refectorio ferijs sextis, duobusque ex illis mensibus in neruo sit compeditus.

3. Permittimus tamen, iuxta piam Pij V. indulgentiam, communemque consuetudinem, vt mulieres claustra Monasteriorum

riorum ingredi possint in duplici tantum euentu. *Primo* cum per ea processiones, seu supplicationes more, ac modo solito fiunt, dummodò in Officinas internas non admittantur. *Secundo*, quando in Ecclesijs Monasteriorum ob aliquam causam tantus est populi concursus, vt nequeant mulieres in Ecclesiam aliter ingredi, vel ab ea egredi, nisi per claustrum, seu alium similem locum, dummodò tamen recto tramite ad ianuam Monasterij ad egrediendum accedant, & recto item tramite ingredientes ad Ecclesiam tendant.

CAPVT II.

De violatione Clausuræ per illicitum egressum.

QUOD verò attinet ad illicitum egressum à Monasterio, cum hic triplex esse possit, simplex nimirum violatio Clausuræ, Fuga, & Apostasia, statuimus *primò* circa primum, vt Monachus qui diu, nocturnè clausuram violauerit, ita vt ultra prima saltem septa Monasterij egrediatur, si voluntariè, ac intra diem, vel noctem egressionis suæ redierit, in neruum per mensam mittatur duplicique feria sexta nudo tergo in Capitulo verberetur, duplici item alia in pane, & aqua ieiunet: & cum à carcere exierit, per quindecim dies eorum Conuentu se se profectur, cum ad gratiarum actionem in Ecclesiam tendit.

Quod si predictam egressionem iteret, predicta poena duplicetur; si verò tertio eam repetat, poenas fugitiuorum incurrat.

Statuimus secundò circa Monachos fugam capessentes, vt fugitiuus, siue habitum dimittat, siue non, in sententiam Excommunicationis ipso facto incurrat; postquam verò ad Monasterium redierit, siue voluntariè, siue coactè redeat, in neruum statim mittatur ad primam vsque diem Capituli, in eaque à carcere eductus, coram Conuentu Capitulariter aggregato appareat seminudus, scapulari tantum super scapulas iniecto, duos

duos virgarum fasciculos inter brachia in modum Crucis ef-
formata ferens, cumque hoc modo, capiteque capitis coo-
perto ad medium Capituli peruenerit, se se prosternat. Abbas
verò grauitatem culpa commissa illi obijciens, eum acriter re-
prehendat, ac flagellari iubeat, deindeque sub forma inferius as-
signanda eum à censura absoluat.

† Absolutus ille in carcerem iterum, & in neruum reducatur,
in quo compeditus perseueret per duos menses integros, & sex-
tis ferijs nudo tergo in Capitulo verberetur, eisdemque in
pane, & aqua ieiunet. Refectionem verò cibi post Conuentum
(iuxta sanctam Regulam) accipiat.

† Duobus illis mensibus elapsis, sequentes pœnas longiore,
vel breuiori tempore ad arbitrium Iudicis sententiam ferentis,
adimplere teneatur. Cellulam in qua habitat habeat pro car-
cere, cum nemine absque licentia sermocinetur, adus tamèn
Conuentuales Chori, Capituli, & Refectorij frequentabit, vlti-
mus in Conuentu etiam post Nouitios incedens. In Choro nec
Psalmum, nec Antiphonam imponat, nec lectionem, aliudue
simile recitet: In Refectorio nec legat, nec seruiat, & ferijs
quartis pedes Conuentus ibidem osculetur. In Capitulo ferijs
sextis à principio illius vsque ad finem coram Conuentu pro-
stratus iaceat. Generalem faciat confessionem, & si fuerit Sacer-
dos Missam in aliquo Altari secreto, & à secularibus semoto
poterit celebrare.

3. Qui secundò fugitiuus fuerit, prædictas pœnas duplica-
tas sustineat. Qui verò tertio aufugerit, incurrigibilis habeat-
ur, pœnasque illorum subeat.

4. Volumus præterea quòd tot dies, menses, vel anni à
gradu antiquitatis fugitiuorum detrahantur, quot illi prima,
secunda, vel tertia vice, extra Monasterium vagauerint; non
enim decet militem censeri, qui depositis armis militare desijt.

5. Caterum eùm fugitiuorum nomen, ac ratio multis con-
uenire possit (fugitiui quippè sunt omnes qui à Monasterio re-
cedunt absque licentia Superioris, vt extra potestatem, & obe-
dientiam illius sint, licet aliquando reuersuri) statuimus tamèn
vt ad effectum prædictas pœnas subeundi, Monachus fugitiuus
censeatur in quadruplici euentu.

Primo si Monasterij septa transiliens, intra duodecim horas
non

non redierit, ab ea immediatè computandas in qua fuga, seu egressio illius in Conuentu fuerit euulgata.

Secundò si cum licètia à Monasterio exiens ad locū aliquem, inde aufugerit, vel si ibi permanens, & à Superiore admonitus, præ contumacia (vltura triduum contumax existens) noluerit reuerti.

Tertiò si à Conuētu suo recesserit, etiam prætextu ad Superiores suos accedendi, nisi ab eisdem missus, aut vocatus fuerit; Is enim iuxta sacrum Concilium ^a tanquàm desertor sui instituti puniendus erit, nisi fortè legitimè, & euidenter probauerit se à Superiore suo immediato, ita iniquè, iniultè, & irrationabiliter grauatum esse, & vexari, vt nullo alio remedio suæ vexationi, & iniusto grauamini consulere potuerit, nisi à Monasterio recedendo, & Superiorem via recta adeundo. *Quartò*, si clausuram ter violauerit (vt supra.)

6. Statuimus *Tertiò*, circa verè Apostatas, eos nimirum, qui à Monasterijs suis recedunt animo non reuertendi, quòd pœnas fugitiuorum incurrant. Et si ex circūstantijs, diuturnitate scilicet temporis, vel alijs animus eorum possit colligi, acrius puniantur, & voce actiua, ac passiua careant per duplex trieniū.

7. Porrò si Ordines Sacros in Apostasia manentes receperint, licet ex Iure ^b communi in suscepto Ordine ministrare nõ possint, etiam si ad Religionem redeant, nisi ex dispensatione Põtificia, a Prælatis tamen ex vi ^c priuilegiorum possunt dispensari.

8. Cùm autem malitia culpæ ex circūstantijs aggrauantibus accrescat, pœnamque illius cõsequenter augere necesse sit, volumus, quòd si in prædictis egressionibus circūstantiæ aliqua occurrant, quæ eas turpiores reddant, vt longior temporis mora, graue scandalum, coacta reuersio, & aliæ huiusmodi, prædictæ quoque pœnæ augeantur, vt pro mensura peccati sit etiam plagarum modus. Similiter etiam aliquatenus remitti poterunt, si circūstantiæ valde alleuiantes forsitan occurrerint.

9. Superiores autem admonemus *primò* eos tū ex Iure cõmuni, tū ex Decreto Vrban VIII. nuper edito fugitiuos, & Apostatas teneri perquirere, ad Religionem reducere, efficereq; vt apprehendantur.

10. Præcipimus etiam singulis Prælatis Congregationis nostræ

^a Trid. Sef.
25. Cap. 4.

^b Cap. final.
de Apost.
^c Capuc. fol.
282.

nostræ quòd si notitiam habuerint alicuius fugitiui extra Monasterium aliquod vagantis, vt cum apprehendere, moralemq; diligentiam ad huiusmodi effectum quòd còmodè fieri possit facere procurent; quod sub præcepto *virtute sanctæ Obedientiæ* adimplere teneantur.

11. Eos autem admonemus *secundò* vbique posse apprehendere fugitiuos, seu Apostatas, inuocato etiam (si opus fuerit) auxilio brachij sæcularis, & contra detinentes illos, siuè ipsi sint laici, siuè Clerici, posse ex priuilegio & Pontificio Excommunicationis sententiam ferre.

a Iulius. II.
Rodri. tom.
1. q. 30. ar. 8.

† Declaramus etiam, quemlibet Religionis nostræ Prælaturæ fugitiuum posse absoluere, tam à censura quam incurrit præcisè quia fugitiuus est, secundum hanc nostram Constitutionem, quam ab alia à Iure lata contra habitum temere deponentes, nec non in Irregularitate forsitan incurta propter ministerium Ordinum (si opus fuerit) dispensare; fugitiuus tamen quamuis in foro interno sic absolutus, in foro externo in Capitulo absoluetur (vt supra. *b*)

b Num. 2.

12. Vltimò tandem circa Monachos ad aliam Religionem transeundi petentes licentiam, priuilegium nobis concessum à Clemente VIII. c. quantū fieri possit obseruetur, in quo de nouo prohibetur, ne aliquis Monachus Congregationis nostræ sine licentia petita, & obtenta, possit se transferre ad aliam Religionem (Chartusienfium duntaxat excepta) sub pœna *Excommunicationis ipso facto incurrendæ*, tam à Monacho discedente, quam à Superioribus ipsum recipientibus.

c Clem. in
priuil. quòd
incipit *Vt in*

† Neque Generalis (ex prædicto Decreto Urbani) prædictam licentiam concedat, transitumque ad arctiorem Religionem permittat, nisi ei prius legitime constiterit Religionem illam paratam esse Monachum licentiam petentem recipere, tuncq; Monachus rectè se transferat. Quòd vt re ipsa adimpleatur, Generalis omni studio, ac diligentia inuigilet.

(:)

CAPVT III.

De licitis, ac prohibitis egressionibus
Monachorum.

Cap. 66.

1. **C**V M iuxta sanctam Regulam & extra Monasterium vagare animabus Monachorum omninò nò expediat, clausuraque intra septa illius Monasticæ vitæ quasi proprietas sit, magnumque ipsius ornamentum; præcipimus tùm Reuerendissimo, tùm Prælati, ac illorum vicem gerentibus, vt obseruantiam clausuræ Monachorum maximè curent, ad egressionesque, illis parcè, & raro licentiam concedant.

2. Quòd ergo primò attinet ad clausuram, & egressiones Prælatorum, seruentur ea, quæ supra Lib. 2. Constit. 1. Cap. 2. statuimus.

3. Circà clausuram verò, & egressus Monachorum permitimus, vt Abbates prout prudèter, & rationabiliter iudicauerint expedire, subditis suis animi recreandi gratia licentiã ad exeundum possint concedere semel tantùm in anno, ad loca per septem tantùm, vel octo leucas à Monasterio suo distantia, & per spatium solummodò trium, aut quatuor dierum.

4. Quòd si contra tenorem huius nostræ Constitutionis Prælati fecerint, concedentes scilicèt huiusmodi licentias plusquam vna vice in anno, vel per plures dies, vel ad loca remotiora, quàm designatã, præcipimus, vt à Reuerendissimo, & Visitationibus per duos menses suspendantur, per pluresque, si pluriès prædictam Constitutionem violauerint.

5. Licentias verò, tùm maiores quòd dies, tùm plures quòd vices, tùm longiores quòd loca; Reuerendissimus solum eas poterit concedere; ipsum autem admonemus, & super hoc conscientiam eius grauitèr oneramus, vt non nisi legitima, & rationabili causa intercedente, licentias illas concedat, & iuxta circumstantias personæ, negotij, loci, & alias, ita plus minusuè temporis in licentijs præscribat.

6. Permittimus quòd Officiales electi ad temporalia tractanda, vt Cellerarius, seu Maiordomus, Receptor seu vices illorum

rum gerentes, negotiandi causa, & ad ea, quæ muneris sui sunt exequenda, cum benedictione Abbatis possint exire (vt moris est.) Similiter etiã ex cæteris poterunt mitti ad loca non multùm distantia, illi qui fuerint necessarij, & vtiliores alicuius negotij meliùs tractandi causa. Porrò si negotij prætextus in fraudem legis fuerit fictus, tùm Prælatus licentiam concedens, tùm Monachus exiens grauitèr plectatur.

6. Præcipimus, vt Monacho cum licentia à Monasterio exeunti, etiã recreationis gratia, pecuniã, & alia necessaria dentur vsque ad 10. saltem leucas: exiens verò ad loca remotiora, & longinqua, literas testimoniales Prælati sui, sigilloque Monasterij munitas (iuxta mandatum Sixti V.) secum deferat, vt vbique possit recipi, & si Sacerdos fuerit, in prædictis literis explicetur, vt (secundum decretum sacri Concilij Tridentini) absque impedimento celebrare possit.

7. Præcipimus, vt quicumque à Monasterio exierit eãdem die non reuerurus, vel post illam redierit, benedictionem Regularem coram Prælato procumbens pro euntibus, ac redeuntibus accipiat. In ipsoque egressu Itinerarium recitet, prout in Breuiario continetur. In breuioribus autem egressionibus solitam Superioris benedictionem genuflectens, manumque illius deosculans tùm exiens, tùm rediens recipiat.

8. Iuniores Monachi antequam quatuor Religionis annos expleant à Monasterio exire non poterunt, nisi egressio Conuentualis sit. Quòd si Abbates secùs fecerint, arbitrio Visitantium punientur. Postquam verò exire potuerint, quandiùm non fuerint Sacerdotes, non nisi sociati egrediantur.

9. Statuimus, quòd si quis audeat terminos licentiæ suæ præterire, ita vt plures dies extra Monasterium versetur, quàm in licentia erant præscripti, vel verbaliter illi assignati, tot dies in carcere sit reclusus, quot vltra licentiam præterit, nudoque tergore verberetur prima carceris die, vltimaque in terra comedat in Refectorio.

10. Porrò si quis audeat licentiam ad vnum locum petere, eaque obtenta ad alium se conferat, tot dies carceri mancipetur, quot extra Monasterium versatus fuerit, flagellationibus autem & ieiunijs plus, aut minus puniatur, secundum qualitatem, & circumstantias culpæ, maiorèq; aut minorè distantiam locorùm.

11. Vltimò tandem si Monachorum aliquis, quacūque dignitate præfulgeat, ad Curiam Regiam quocunque pretextu, absque licentia Reuerendissimi adire præsumpserit, si Prælati fuerit, per annum suspendatur, eandemque pœnam subeat, si subdito suo prædictam licentiam, Reuerendissimo inconsulto, concesserit: si verò Monachus ille subditus fuerit, in pœnas fugitiuorū incurrat.

12. Quòd si prædictam Curiam adierit, vt contra Reuerendissimum, vel contra Visitatores, querimonias effundat, vel ibi existens id facere præsumpserit, vltra prædictam pœnam cuiuscunque dignitatis sit, semestri reclusionione carceris puniatur.

13. Monachos autem admonemus, quòd iuxta dispositionem Iuris *a* Excommunicationis pœnam ipso facto incurrunt, si ad prædictas Curias se conferre præsumpserint, ad damnum aliquod inferendum Prælati, aut Monasterijs suis.

14. Ex Clementinis *b* item Constitutionibus præcipimus quòd Superiores Romanam Curiam adire nullos Monachos permittant, nisi à Reuerendissimo licentiam in scriptis impetrauerint. Si quis autè sine huiusmodi facultate Romam adire præsumpserit, ex mandato prædictarum Constitutionū *c* voce actiua & passiva biennio priuatus existat; cumq; ex dispositione illarum alia quoque pœnæ arbitrato Superiorum possint infligi, volumus vt prædictus ille Monachus in pœnas fugitiuorū incurrat. Superiores verò qui illum adire permiserint absque licentia Generalis, per annū (vt supra n. 11.) suspēdatur, & alijs penis ipsius Generalis arbitrio plectantur. Quòd si Prælatorū aliquis prædictam Curiam sine licentia Reuerendissimi adire præsumpserit, omnes hoc numero contentas pœnas incurrat.

15. Volumus præterea, ac præcipimus vt tribus diebus ante Feriam quartam Cinerum neque Conuentus, neque pars illius extra Monasterium recreationis gratia possit egredi; alioquin Superiores qui id permiserint, in Visitationibus grauiter plectantur.

16. Tempore item Capituli Generalis, & tempore etiam vacaturæ Abbatialis dignitatis, si intermedia electio illius facienda sit, non poterunt Monachi egredi, & extra Monasteria versari, exceptis egressionibus ad seruitium Monasterij necessarijs, vel solitis, in quibus ratio vagandi non est. Nec Abbas ad

Capitu-

a Clement.
Ne in agro.

b Num. 22.

c Num. 23.

Capitulum pergens, Prior, aut Præsident aliter poterunt dispo-
nere: alioquin in Visitationibus grauius puniantur. Quin potius
Abbas cum ad Capitulum pergit, omnes sibi subditos intra sep-
ta Monasterij relinquat, vt omnes in Monasterio existentes, om-
nes simul orent pro sælici Capituli progressu, Religionisque
augmento.

CAPVT IIII.

*De rebus prohibitis Monachis itinerantibus,
& extra Monasterium versantibus.*

1. **L**icet Monachos monasticè viuere semper, & vbique de-
ceat, cum tamen spectaculum facti sint mundo, Ange-
lis & hominibus, illos admonemus, & in Domino exhortamur,
vt à Monasterio exeuntes, maiori circumspèctione, & exemplo
in mundo inter homines cõuersentur, nec sæcularibus, eorumq;
moribus conformentur, recolentes sæpè se Monachos esse, il-
ludque Apostoli, *Nolite conformari huic seculo.*

2. Itinerantibus ergò vestes interiores, & exteriores, nec
non calceamenta, quæ vanitatem sapiant sæcularè, seu sæculariù
oculos possint offendere, interdicimus.

3. Penulas item, & vmbellas, seu galeros (vt aiunt) solares
prohibemus, nisi itineris longitudo vsũ excuset. Calices ad
bibendum argenteos, aut deauratos, secum ferre prohibitũ esse
volumus, vitreos concedimus.

4. Itinerantibus quoque Monachis præcipimus ne arma ex
instituto ferre per se, vel per interpositam personam, audeant,
ac præsumant, alioquin in *sententiam Excommunicationis ipsa
facto* incidant, voce actiua, & passiua per biennium careant, &
per duos menses in carcerem recludantur.

5. Quòd si aliqua intercedat necessitas, aut legitima causa
occurrat, de licentia Reuerendissimi, aut Abbatis sui in scriptis
obtinenda, arma aliqua portare poterit Monachus iter faciens,
defensionis gratia.

6. Vndè etiam famuli qui Itinerantes comitantur, non ali-

ud armorum genus præter enses ferant, alioquin si Monachus iter agens oppositum permiserit, prædictæ penæ carceris subiaccat.

7. Statuimus vt Monachorum nemo per vrbes, & municipia in quibus Monasteria nostra sunt, pedester incedat (Donatis exceptis.) Idemque seruetur in locis alijs, in quibus sicut Bracharæ, domum habemus Hospitij.

8. Indigenæ autem locorum eiusmodi grauitati etiam Monastici Habitus consulant. Si fortè tamen equitandi commoditate careant, sociati saltem famulo ad parentes, seu alios consanguineos visendos ab Hospitio Ordinis exeant, incedant, ac redeant. Quòd si aliquem excessum commiserint, grauitè puniantur.

9. Tertiò in locis alijs in quibus neque Monasterium, neque Hospitium Ordinis habetur, Monachos etiam admonemus vt grauitatem, & auctoritatem Habitus Monastici cõseruare, atque tueri procurent. Vnde neque soli, neque pedestres quoad fieri possit, per vicos, & plateas, huc, atque illuc discurrant, alioquin graui disciplinæ Regulari subiaccant, aliæque similes egressiones illis minimè concedantur. In Collegio tandem Conimbricensi Constitutio, & consuetudo Collegij seruetur.

10. Præcipimus in virtute sanctæ Obedientiæ, tum Prælati, tum subditis cuiuscunque status, aut dignitatis sint, ne in prædictis * vrbibus, municipijs, seu locis extra Monasteria, aut Hospitium Ordinis pernoctare audeant, siue Conuentuales sint, siue hospites, siue denique itinerantes, nisi isti fortè ad prædicta loca ita tardè accedant, vt Monasterium adire nequeant, aut alia legitima causa intercedat ratione itinerandi. Qui autem huiusmodi Constitutionem violauerit, si Prælati fuerit, per duos menses suspendatur, si verò subditus per duos menses carceri mancipetur.

11. Statuimus denique vt neque Conuentus, neque Abbas, aut singulares alij Monachi extra Monasteria exeant vt Comedijs intersint; quòd si Abbas secùs fecerit, per mensem suspendatur, subditus verò per mensem carceris penam sustineat.

12. Monachi item inter se, nec etiam intra claustra Monasterij Comedias agant, aut huiusmodi alia, si vestes externæ ad eã requirantur.

13. Taurorum tandem agitationibus videndo non assis-
tant, cum & spectacula illa videre religiosum virum minime
deceat, & ex Constitutione Pij V. a Clemente VIII. confirma-
ta satis pateat Monachos ac Regulares quoscunque, qui ludis
illis interfunt, lethali ter peccare, Constitutionem Pontificiam,
moralem illam præsentiam serio prohibentem, violantes. Quod
si fecus fecerint, flagellationibus, & ieiunijs grauitèr puniantur,
iuxta supra dicta cap. de voto Obedientia. Prælati verò Supe-
rioris arbitrio pleantur.

CAPVT V.

De Recreationibus Conuentualibus.

1. **H**umanam fragilitatem perpendentes, perennemque
Monachorum laborem in frequentatione Chori, &
actum Conuentualium, ne natura imbecillitas, si alterna priue-
tur requie, omnino succumbat; statuimus vt Prælati sub pena
trimetris suspensionis, singulis mensibus Monachis suis die in-
tegro recreationem Conuentualem tribuant in domo aliqua
siue grangia Monasterij. Quod si Monasterium grangiam non ha-
beat, locumvè decentem, ac honestum, intra septa eiusdem Mo-
nasterij comedent Monachi; matutino autem, ac vespertino
tempore exercitij, & animi relaxandi gratia ad aliquam ædicu-
lam sacram, seu locum aliquem amatum, prout Abbas dispo-
suerit, poterunt exire.

2. Porro in Olyssipponensi Conuentu volumus quod huius-
modi recreationes menstrua intra domum habeantur. Insuper
autem quod vna detur semel in anno vni medietati Conuentus,
& alia semel alteri medietati per integram hebdomadam extra
domum in grangia Sacauensi, vel alia eiusdem Monasterij, prout
Abbas disposuerit.

3. In huiusmodi recreationibus Conuentualibus duo den-
tur principia diuersa, vel diuersimodè condita, præter oryzam,
& alia, quæ ad antipastum, & post pastum pertinent, secundum
possibilitatem Conuentus, ac diuersitatem temporum. Aliquid
etiam manè pro ientaculo detur.

4. Statui-

4. Statuimus, vt si aliquis à loco recreationis se ab alijs Monachis segregauerit, & ad alium locum perrexerit absque licentia Superioris; ieiunio, & flagellationibus acriter puniatur; quòd si non emendauerit, à recreationibus sequentibus per plures, aut pauciores menses infallibiliter priuetur, iuxta qualitatem, & circumstantias culpæ.

5. Præcipimus tum Prælati, tum subditis, vt ad huiusmodi recreationes Conuentuales nullatenus admittant personas seculares; Ecclesiastica autem aliqua grauis, & benemerita, cum debita cautela admitti poterit. Quòd si Prælati secus fecerint, arbitrio Visitantium suspendantur, subditi verò à prædictis recreationibus priuentur.

6. Porrò ne in huiusmodi recreationibus aliqua scandali species, seu leuis offensionis occasio secularibus tribuatur, Monachos admonemus, & exhortamur, vt grauius, modestè, & religiosè se recreent sine clamoribus, & vociferationibus, absque inordinatis verbis, gestis, aut alijs huiusmodi, quæ graues etiam laici abhorrent, ac facere pudet.

7. Vnde præcipimus, quòd neque in locis illis, aut è regione illorum, in quibus Monasticam grauitatem decet conseruare, audeant Monachi canere, citharizare, aut alia instrumenta musica pulsare, alioquin seuetiori disciplinæ subiaceant.

CAPVT VI.

De Mutationibus, seu Transmigrationibus Monachorum.

1. **T**ransmigrationum monachalium facilitati occurrere cupientes, statuimus vt Reuerendissimus initio triennij auditis Prælati, mutationes, & transmigrationes Monachorum semel faciat, semel autem factis, nisi vrgens postea occurrat occasio, aut necessitas, intra triennium illud remigratio alicuius minimè fiat.

2. Sicut autem à Monasterijs maioribus Monachos facile transmigrari volumus, ita in minoribus illis, in quibus Regularis obser-

obseruantia rigidus feruor non ita vigescit, Monachos vltra triennium remanere, communiter non decet. Vnde Reuerendissimus, hæc prudenter ordinet, & attemperet.

3. Cùm ergò Monachorum aliquis licentiam Reuerendissimi habuerit ad transmigationem in Monasterium aliud, Prælatus de indumentis, ac cæteris omnibus secundùm has Constitutiones debitis eum prouideat. Statuimus autem quòd non permittat Monachum aliquem transmigrari, seu vtensilia sua, sarcinulasque religare, quin prius Prior omnia & singula inspiciat, & sub catalogo recipiat, nè aut superflua ferat, aut necessaria ferre desinat.

4. Præcipimus autem Priori, seu alteri cuiunque Monacho, qui ex Mandato Abbatis vicem illius suppleuerit, *in virtute sancta Obedientia*, vt verè, ac fideliter prædictum catalogum conficiat, & tradat Abbati; vterque verò Abbas scilicet & Prior eum subsignent, & ita subscriptum ad Abbatem domus ad quã Monachus pergit, transmittant: Monachus autem ipse, seu alter nomine ipsius in peculiari libellulo, qui erit sub potestate Vestiarij, subsignabit, & fidem faciet se prouisum exire de omnibus, quæ Constitutiones dare præcipiunt vsque ad tale vel tale tempus.

5. Præcipimus etiã, vt priusquam Monachus à domo exeat, simul cum illo ea quæ ad lectum eius pertinent, cæteraque vtensilia regulariter & communiter transportentur. Quòd si aliqua occurrat legitima excusationis causa, statim postea, intra octo, vel decem dies tenebitur Abbas prædicta transmittere, seu vectori transmissuro tradere: alioquin per mensem suspendatur.

6. Sumptus huiusmodi transmigationum Monachalium domus à qua Monachus transmigratur, faciet, tum illos qui ad personam Monachi spectant, tum etiam ad vtensilia transmittenda. Quòd si Prælatorum aliquis Monachum in speciali, & nominatim petierit, Prælatus ipse expensas faciet vtensilium, personales verò domus illa à qua Monachus transmigratur.

7. Si Monachus aliquis transmutetur in pœnitentia per sententiam finalem imposita, adhuc perseverans, seu voce actiua, aut passiva priuatus existens, Prælatus Monasterij à quo ille egreditur, sub pœna bimestris suspensionis, prædictam sententiam

tiam mittet ad Abbatem domus, in quam transfutatus pergit, ut eam ibi impleat.

8. Ut autem constet de huiusmodi transmissione, Abbas qui Monachum illum in Conuentualem recipit, literas testimoniales traditionis, & acceptationis prædictæ sententiæ dabit Prælato, qui eam transmisit: atque insuper sententiam ipsam transmissam coram Conuentu legere præcipiet, & exequi, sub prædicta pena suspensionis.

9. Declaramus quod Monachus ab uno Cœnobio in aliud transfutatus, quandiu illud non ingreditur, obedientiæ subiacet illius Abbatis, à cuius domo exit, & pro Conuentuali illius habetur.

10. Præcipimus in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub pena suspensionis ad arbitrium Reuerendissimi, ut Abbates recipiant Monachos, qui cum licentia, & ex mandato ipsius Reuerendissimi ad Monasteria illorum fuerint transmissi. Quod si aliquam fortè legitimam causam habuerint non recipiendi, coram Reuerendissimo postea iudicandam proponant.

11. Statuimus, ut Monachi delinquentes in eodem Monasterio, in quo delictum aliquod perpetrarunt, ibidem pœnas luant, & pœnitentias, seu pœnas illis impositas impleant; ad arbitrium tamen Reuerendissimi, in aliud Monasterium poterunt transmitti, ut in eodem puniantur, si illud commo-
diùs iudicauerit, Abbasque illum sub præ-
dicta pœna tenebitur
recipere.

§. 4. ¶




CONSTI-

CONSTITVTIO VI.

De Collegijs, & studentibus.

CAPVT I.

De promouendis ad Philosophiam,
& qualitatibus eorum.

1.  VM multis retrò sæculis nostra sacra Benedicti-
na Religio omnium sciētiarum fuerit palæstra, ex
qua tot insignes prudiēre viri, totius orbis de-
cus, & ornamentum longè maximum, cupientes
valde quòd illa feliciora tempora redeant, & li-
teraru mstudium in Congregatione nostra cum regulari disci-
plina pariter efflorescat, sequentes edimus sanctiones.

2. Statuimus *primò* (vt plures possimus habere Lectores, qui
legendo, atque docendo literis se se perficiant) quòd tribus in
locis studium literarum vigeat, in Collegio scilicet Conimbricē-
si, in Monasterio Olyssipponensi, & in Monasterio Scallabitano,
vel alijs, si progressu temporis Capitulum generale id magis
viderit expedire.

3. Statuimus *secundò* vt singulis quadriennijs cursus Philo-
sophiæ detur, in quo viginti sint Cursores, præter totidē Theolo-
gos, qui hoc ordine distribuātur. In Collegio Conimbricēsi duo-
decim sint Theologiæ auditores, octo saltem Philosophiæ. In Mo-
nasterio Scallabitano duodecim Philosophiæ Cursores, In Oly-
ssipponensi octo Theologiæ. Hic autē numerus poterit augeri,
aut minui, habita ratione reddituum, quibus prædictis in locis
studentes sunt alendi.

4. Statuimus *tertiò* vt ad Philosophiã promouēdi sequētes
habeant qualitates. *Primò* quatuor Religionis annos expletos,
trigesimū verò ætatis non excedant. *Secundò*, latinitatē habeant
peritiã. *Tertiò* cantū sciant, organaq; pulsare, vel aliud eiusmodi
secundum quod ad fuscipiēdos sacros Ordines requiritur (iuxta
prædicta de Iunioribus ordinandis.) *Quartò* non sint de fuga à
Monasterio conuicti, nisi fortè fuga fuerit leuis, humilitatis, ac

pœnitentiæ lachrymis fatis dilecta, atq; aliæ naturæ dotes illis suffragentur. Quintò, turpitudinē aliquam, seu fæditatem notabilem non habeant, quæ authoritati suggesti præiudicare possit.

5. Prædictas ergo qualitates habentes priusquam ad Philosophiam promoucantur, duplex subeant examen, vnum de moribus, & vita, de sufficientia latinitatis alterum.

6. Prius illud fiat in Conuentibus, in quibus promouendi commorantur, vbi primùm Abbates nuncium habuerint, seu diploma Reuerendissimi ad examen illorum. Tunc enim congregentur Abbas, & Sacerdotes tantummodò in Capitulo, ac præmisso iuramento, per phascolos albos, ac nigros suffragium ferant de vita, & moribus vniuscuiusque; Atque hanc solùm volumus esse materiam prædicti iuramenti in hoc priori examine, non peritiam, aut inscitiam latinitatis.

7. Prædictos autem suffragatores admonemus, & exhortamur in Domino, vt refecato omni prauo affectu amoris, odij, aut quouis alio, sincerè vota sua ferant, nullumque approbent, aut reprobent, nisi secundùm merita, aut demerita vitæ.

8. Ad effectum verò approbationis, aut reprobationis alicuius maior suffragiorum pars sequatur, eaque ab Abbate, Priore, & Notario Conuentus scrutentur. Semel autem in aliquo Conuentu de moribus, & vita reprobatus, ad calculos iterum neque ibi, neque alibi redire poterit, neque ad Cursum illum promoueri.

9. Statuimus vt posterius illorum examen de sufficientia latinitatis à Reuerendissimo, seu de mandato illius fiat: ad huiusmodi autem examen nullus admitti poterit, qui in priori à Conuentu fuerit reprobatus.

10. Porro Reuerendissimum iterùm atque iterùm obsecramus, & super eo conscientiam ipsius grauitèr oneramus, vt in approbatione, & electione illorum, qui studere cupiunt, & in vtroque prauo examine habiles fuere inuenti, religionem cuiusque, bonitatē ingenij, & indolem, latinitatis peritiam, aliasq; dotes expēdat, ac meliores quosque eligat, eosq; ad Philosophie cursum promoueat, quos non fauores, sed merita anteponunt.

11. De cæteris item qualitatibus, de scientia scilicet cantus, de lenitate fugæ, aut turpitudinis nota, Reuerendissimus ipse iudicet.

CAPVT II.

De Lectore Philosophiæ, ordineque legendi.

1. **S**tatuimus, vt à Generali, & Diffinitoribus Lector Philosophiæ eligatur, qui trium annorum spatio vniuersam Philosophiam auditoribus suis leget, incipiens singulis annis à prima Octobris die, vsque ad Vigiliam Translationis S. P. N. Benedicti. Toto autem huiusmodi lecturæ triennio non poterit in Abbatem eligi, aut in aliud quoduis munus Congregationis, Visitatoris nempe, Diffinitoris, &c.

2. **C**ursores Artium hunc ordinem in studio, & lectionibus suis obseruent.

3. **A** prima die Octobris vsque ad Sabbatum ante Dominicam Palmarum, si Lector propria scholia auditoribus tradat, ad ea scribenda signum fiat manè hora octaua, & per spatium vnus horæ legente vno, ceteri scribant. Hora nona Lector ad cathedram accedat, lectionemque præcedente die manè explicatam interroget, aliamque deinde legat, & quoad fieri possit, dilucidet, ita vt rudiores quique eam capiant. Postquam verò hora decima insonuerit, vnusquisque studentium cum socio suo explicatam lectionem euoluat, ac repetat, per spatium quadrantis; huiusmodi autem socios ad lectiones repetendas Lector designabit.

4. **V**esperè si propria scholia sint scribenda, signum fiat ad scribendum hora secunda post meridiem. Hora tertia accedat Lector ad interrogandam lectionem præcedente die vesperè explicatam, aliamque legat vsque ad horam quartam, ac deinde (vt supra) per spatium quadrantis lectionem illam socij repetat.

5. **F**initis Matutinis (de quibus infra) factoque signo receptui nonnullis ictibus campanulæ, omnes cum summo silentio in cellulas suas se recludant vsque ad horam octauam, vt lectiones suas studeant, memoriterque addiscant.

6. **O**ctaua hora sonante, signum fiat ad repetitionem lectionum, quibus ab vnoquoque cum socio suo repetitis per spatium duplicis quadrantis, factoque signo, Conclusio, seu reparatio ha-

beaturnsque ad horam nonam: in qua Conclusionem duo auditores ordinatim duplicem lectionem explicatam defendent, vnus matutinam, vespertinam alter, duoque alij ex ordine arguent, & postea qui voluerint. Huic exercitio Lector ipse, vel alius loco ipsius praesidebit.

6. \dagger A Dominica verò in Albis vsque ad diem Translationis S. P. Benedicti, ad matutinam scriptionem signum fiat hora septima; ab hora octaua vsque ad nonam interrogabitur lectio, & alia legetur, repeteturque per spatium quadrantis (vt supra.)

7. Hora prima post meridiem campanula signum fiat ad reclusionem, & studium, omnesque cum silentio in cellulas suas se recipiant vsque ad horam scriptionis vespertinae, vel Conclusionis, si non detur scriptio. Ad praedictam scriptionem signum fiat hora secunda; ad Conclusionem hora tertia, qua finita interrogabitur lectio, legetur alia, & repetetur.

8. Praecipimus vt singulis ternis mensibus auditores Philosophiae annis singulis publicas, ac diurnas Conclusiones ipsorum Magistro Praeside habeant: singulis mensibus Conclusiones nocturnas, seu priuatas, sicut Theologi (de quibus infra) singulisque sabbatis, eorum quae per hebdomadam audierunt, repetitiones, seu conferentias.

9. Permittimus vt auditores Philosophiae in cellulam Magistri sui possint ingredi, excepto tempore Meridianae, factoque signo ad dormitionem post cenam, seu post collationem. Ipse verò Magister poterit cellulas illorum ingredi, tenebiturque eos aliquando inuisere tempore studij, maleque occupatos, desides, aut vagantes, lectiones non studentes, aut alij obligationibus suis, quae ad studij materiam pertinent, negligenter satisfacientes, regularibus penitentijs punire, curareque vt curiosè studeant, ac tempus fructuosè expendant.

10. Praecipimus vt Cursores Philosophiae bis examinentur à tribus examinadoribus, quos Reuerendissimus designabit, semel post Dialecticam auditam, Cursu verò finito, iterum. Porro examinadores illi iuramento praemisso, singulos de auditis seriò interrogent, atque super ijs sigillatim per calculos albos, ac nigros vota ferant, conscientias verò illorum sub iuramento praestito grauiter oneramus ne indignum aliquem approbent, aut dignum reprobent.

11. Quòd si aliquis à duobus examinatoribus fuerit reprobatus, à Cursu expelletur, neque ab huiusmodi expulsionione Diffinitorium poterit implorare.

C A P V T III.

De Regente Collegij, & Lectoribus Theologiae.

1. **S**Tatuimus vt in Collegio Conimbricensi, & in alio quouis Monasterio in quo Theologia docetur Regens sit, qui Bacchalaurei saltem gradu sit insignitus, à Reuerendissimo, & Diffinitoribus singulis triennijs ex antiquioribus Lectoribus eligendus, semel autem electus reelectionis capax erit.

2. Ad munus Regentis pertinet, omnia quæ ad studium spectant, ordinare, ac dirigere, curareque, vt cuncta perfecte secundum leges obseruentur: Lectionem primariam Theologiae, seu principalem legere: intra Aulas Collegij precipere vt taceant, & audiant, absentes accersere, argumentationes ad formam reducere, & finire, arguentibusque vltimò satisfacere: Absente Abbate, eos qui meruerint in actu aliquo Scholastico, regularibus penitentijs punire: tempore studij vagantes, aut male occupatos eisdem panis coercere: eodem etiam studij tempore studentium aliquando Cellulas circuire, & ingredi, vt exercitium cuiusque illi innotescat, desidesque, & incuriosos puniat: materias pro quotidianis Conclusionibus Theologicis designare: externas item alijs in Monasterijs, seu Collegijs defendendas illi studenti commendare, qui cum satisfactione possit arguere, cui Abbas socium assignabit. Non poterit tamen Regens in actibus Scholasticis, temporeque studij dispensare, nec Abbas frequenter, aut inconsulto Regente dispenset.

3. Statuimus vt in Collegio Conimbricensi præter Regentem, Lector saltem alius Bacchalaurei etiam gradu insignitus à Reuerendissimo, ac Diffinitorio eligendus existat, qui posterio-rem lectionem Theologiae legat.

4. Porrò in Cursu Theologiae Olyssipponensi tres saltem sint Lecto-

Lectores modo (quo supra) eligendi, quorum vnus Regens sit. Volumus autem, vt quilibet Lector in ipso suæ lectionis actu, Auditores qui meruerint pœnitentijs regularibus punire possit, absentesq; accersere, ac inobedientes plectere.

5. Statuimus vt Lectores isti lecturas suas incipiant à Kalendis Octobris, easque finiant in Vigilia Translationis S. P. N. Benedicti. Tempore autem intermedio vacent lectiones à Vigilia Natiuitatis Domini inclusiue vsque ad diē Circumcisionis. Duobus diebus ante diem Cineris. A Sabbatho Palmarum vsq; ad Dominicam in Albis; die S. Mauri, S. Scholasticæ, S. Placidi, Omnium Sanctorum Ordinis nostri, & die Officij solemnitis pro Fratribus nostris. Diebus denique Fests, atq; assuetis per hebdomadas.

Vnusquisque Lector legat per Horæ spatium. Si tamen legentes manè, vel vespere fuerint plures, quàm duo, legat Iuniores aliquid minus, aliquantulumque citius solito lectiones inchoentur, vt horis competentibus finiantur.

6. Statuimus vt quater in anno publicæ Cõclusiones Theologicæ habeantur, quibus Regens, & Lectores alternatim præstebant, & vnusquisque defendentem eliger. Primæ quoad fieri possit habeantur ante Aduentum, secundæ ante Quadagesimã, tertiz ante Ascensionem, quartæ ante finem Cursus.

7. Singulis etiam mensibus Dominica aliqua, vel feria quinta Conclusiones priuatæ habeantur, quibus Regens patrocinetur, vel Lector alter ex Commissione ipsius. Huiusmodi Conclusiones septem saltem puncta habebunt easque tuebuntur auditores Theologi ex ordine suo, septem verò alij ordinatim etiã arguent, non vage, & pro libito, sed primus arguens contra primum punctum, secundus contra secundum, & sic deinceps, ita vt omnia, ac singula Conclusionum asserta disputentur. Bacchalaurei autem, Lectores, atque Magistri instare poterunt, atque argumenta urgere. Hæ Conclusiones regulariter ex materijs Sacramentorum, & alijs moralibus depromantur atque per spatium duarum horarum perdurent.

8. Ab Octobri vsque ad Pascha habeantur noctu matutinis finitis. A Paschate autem vsque ad finem anni habeantur vespere ab hora secunda vsque ad quartam, seu prout fuerit commodius.

8. Die harum Conclusionum Regens qui illis præfideret, & defendens qui eas tueretur, speciale aliquid habeant leuaminis.

9. Volumus quòd si fortè Regens aut aliquis ex Lectoribus iunior sit auditore, aut discipulo aliquo, eos omnes loco, ac voce præcedat, Priore excepto: & in Monasterijs Congregationis in quibus hospitari contingerit, in mensa maiori sedebüt.

CAPVT IIII.

De ordine Studij, & Examinationis auditorum Theologie.

1. **F**INITIS annis Philosophiæ, qui habiles fuerint inuēti, & aprobat, ad Theologiam audiendam promoueantur, in eaque addiscenda quadriennium expleant.

2. In Collegio Conimbricensi studentes isti Theologi semel in die manè, vel vespere, prout ratio temporis, aut maior commoditas postulauerit, in Academia Cursum agant, Magistros Academicos audituri; (nisi fortè temporis progressu Capitulum Generale aliud magis expedire iudicauerit) Professores autem nostros in Academia docentes quouis tempore audiant.

3. Statuimus vt finitis Matutinis, ab Octobri vsque ad Pascha (prout supra Caput. 2. dictum est) Theologi, & auditores in Cellulas suas se recipiant, & lectionibus suis incumbant vsq; ad horam octauam cum quadrante. *

4. Deinde vsque ad horam nonam quotidianam habeant Conclusionem, quam defendens vespere in Cathedra figet. Defendens vnus erit, arguent verò duo, nullusque ab huiusmodi onere sit exemptus, neque diem defensionis, aut argumentationis suæ cum alio poterit commutare absque speciali licentia Regentis: alioquin Regulari disciplinæ subiaceat, ad ipsius Regentis arbitrium. Duobusque argumentis finitis, insurgant alij, & in arguendo, Conclusionemque ventilanda, curiosos se exhibeant.

5. A Dominica in Albis vsque ad anni finem habeatur huiusmodi Conclusio hora prima post meridiem: diebusq; ieiunij Ecclesiæ

Ecclesiæ habeatur statim post ultimam lectionem matutinam. Hoc autem seruetur præcipue in Collegio Conimbricensi, si Theologi vespertinas lectiones Academiae cursitet, aliis enim, vel alibi, Conclusio illa commodiori (quod fieri possit) habeatur tempore.

6. Præcipimus, vt singulis sabbathis in hebdomadis lectiuis, vel in proximiorie die sequenti aliis non impedito, si in sabbato aliquod occurrat impedimentum, rationem reddant Theologi lectionum, quas per hebdomadam illam audierunt, dictata sua vnoquoque Lectore interrogante. Fiet huiusmodi exercitium ab Octobri vsque ad Pascha ab hora septima cū dimidia noctis vsque ad nonam. A Dominica autem in Albis, & deinceps hora prima post meridiem, vel alia commodiori (prout dictum est supra de Conclusionem.)

† Huic exercitio, Conclusionibusque mensuris Abbas etiam interfit.

7. Statuimus, & ordinamus vt auditores Theologiæ propè finem Cursus anni primi, secundi, ac tertij de materijs auditis examinentur à tribus Examinatoribus, quos Reuerendissimus nominabit. Porrò Examinatores isti post examen cuiusq; præmissio iuramento, suffragia ferent per phasceolos albos, ac nigros super sufficientiam illius: quod si nemine discrepante aliquis reprobetur, præcipimus *in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub pena Excommunicationis ipso factò*, Reuerendissimo, vt eum tanquam ineptum, & inhabilem, Cursu priuet.

8. Si verò duo tantum examinatores primo anno in reprobationem alicuius concurrant, si ille aliis ex testimonio Lectorum facit quantum in se est, obedientiaque, humilitas, modestia, & aliæ virtutes illi suffragentur, indulgenter concedimus, vt in Cursu remaneat, & Reuerendissimus eum non expellat.

9. Si denique secundo, aut tertio anno duo Examinatores in reprobatione alicuius concordēs fuerint, præcipimus, quod in hoc euentu attendat Reuerendissimus an de eo habeatur opinio, & spes, quod sufficienter postea concionabitur, atque si genium, & spes illa ei suffragetur ex testimonio Abbatis, & Lectorum, indulgenter etiam concedimus in fauorem spei, vt à Cursu non expellatur, grauis tamen ei fiat admonitio vt diligentius laboret.

10. Statuimus vt in discursu anni secundi singuli Theologiae auditores breuem quandam probationis faciant Concione coram Conuentu; præcipimus tamen (ne huiusmodi tentatiuis à Theologia studio desistat præparatione nimia) vt Abbas corâ Regente ante dies solummodo 15. thema Concionis vniciue assignet.

11. Anno tandè quarto ad publicè concionandum examinabuntur, & Bacchalaureâdi elegantur (prout infra dicitur.)

CAPVT V.

De Ordine recitandi Officium Diuinum in Collegijs, & Horis Refectionis.

CIRCA recitationem Diuinarum precum, & alios actus Conuentuales sequentia statuimus.

1. *Ad Matutinum*, & Laudes Diuini Officij sequentis diei, à Calendis Octobris vsque ad Pascha, signum fiat hora 5. post meridiem: quibus finitis habeatur oratio mentalis per spatium quadrantis.

2. *Ad Primam* pulsetur Hora quinta temporis antelucani. Tunc verò recitentur prius in Choro Matutinum, & Laudes Dominae nostræ, deinde Prima officij Diuini, & statim Prima Deiparæ, postea Martyrologium cum Pretiosa. Diebus festis, & assuetis pulsetur hora 6.

3. *Tertia, Sexta, & Nona* in festis etiam eisdem Horis Deiparæ recitentur in Choro post vltimam Lectionem Matutinam duplici quadrante ante prandium.

4. *Ad Vesperas* à prædictis Calendis vsque ad Sabbatum primum Quadragesimæ, pulsetur hora prima post meridiem, dictisque prius in Choro Vesperis Deiparæ recitentur Vespera, & Completorium officij Diuini, atque in fine illius Completorium Virginis. In Ferijs Quadrages. dicantur Vespera ante prandium statim post Nonam.

¶ 5. A Pascha, & deinceps pulsetur ad Matutinum (vt supra) hora quinta post vltimam lectionem vespertinam. *Ad Primam* hora quarta manè quæ cum cæteris (vt supra) recitetur. Diebus Festis, & assuetis pulsetur hora quinta. *Ad Tertiam, Sextam, & Nonam* cum eisdem horis Deiparæ, pulsetur (vt supra) duplici

quadrante ante prandium. *Ad Vesperas, & Completorium* (quæ ut supra dicantur) pulsetur meridiana finita.

6. Porro si Collegium aliquod cum Conuentu simul existat, ordinem Conuentus sequatur in Officijs diuinis Festorum Dupl. i. clas. & Festi omnium Sanctorum Ordinis nostri à i. vesp. vsque ad 2. & in Vigilijs prædictorum Festorum vacent ibi lectiones vespertine. In Dominicis verò, & alijs Festis eundem ordinem sequatur, quoad Tertiã, & alias Horas, quæ ante vel post Missam dicuntur.

7. Quod attinet ad Horas refectiois à Kalendis Octobris pulsetur ad prandium hora vndecima, & post illud omnes se recipiant in cellulas suas per spatium saltem quadrantis, meridiane instar. Ferijs Quadragesimæ pulsetur ad prandium dictis vesp. *Ad cœnam*, seu collationem pulsetur hora nona, refectio neque peracta sermocinari poterit vsque ad horam decimam, qua sonante campanula canat receptui, omnesque cum summo silentio se in cellulas recipiant.

8. Ferijs sextis per annum, & tribus diebus silentij Quadragesimæ sermocinatio illa post collationem non habeatur. Cæteris diebus Quadragesimæ (tribus illis exceptis) & in Aduentu, per vniuersum tantum quadrantis spatium sermocinare liceat.

9. Diebus Festis, atque assuetis signum fiat ad Refectionem nocturnam hora octaua, ad silentium verò hora nona.

10. A Pascha, & deinceps pulsetur ad prandium hora decima, diebus tamen ieiunij horis solitis. Ad cœnam pulsetur post Orationem mentalem Marutini. Exeuntesque à cœna animum recereent vsque ad salutationem Angelicam, & transacto vno quadrante plus minusve campanula pulsetur silentij.

11. Ferijs sextis habeatur Capitulum culparum, Hyemis tempore post collationem, & post Pascha factio signo ad Salutationem Angelicam.

CAPVT VI.

De ijs, quæ prohibentur, ac præcipiuntur Studentibus.

1. **P**recipimus, & ordinamus, vt nullus auditorum Philosophiæ, aut Theologiæ possit exire ad urbem, seu municipium in quibus student, præterquam cum Abbate, aut Prio-

re, Magistris, Regente, aut Lectoribus; huiusmodi autem egressiones non sint pedestres; seruetur tamen consuetudo Collegij Conimbricensis, in quo pedites ire solent Monachi vsque ad Academiam, & ad alia superiora, seu vicina Collegia.

2. Porrò ad celebranda Festa, quæ in alijs Cenobijs celebrari mos est: ad Conclusiones etiam, quæ in illis tuentur: & ad Conclusiones, quæ domi sunt tuendæ, distribuendas poterunt auditores, & studentes illi, alij cum alijs (prout Abbas disposuerit, egredi. Olyssipone tamen pedestres studentium, aut aliorum egressiones interdicimus.

3. Præcipimus vt nullus prædictorum studentium vllò vniquam tempore, nec etiam cum à Collegio recedunt, aut redeunt, domum aliquam vrbis, aut municipij, in quibus student, ingredi audeant, neque Conimbricæ studentes postquam in Academia extiterint, extra fores ambulachri illius exeant, nisi fortè ad requisita naturæ, aut vt via recta in Collegium nostrum pergant, quæ prædicta obseruent sub *præcepto virtutis sanctæ Obedientia, & sub pœna Excommunicationis ipso facto incurrendæ*, atque priuatione Collegij.

4. Si quis ab Academia in domum redierit, Prælati benedictionem accipiet, atque sine speciali licentia ipsius in Academia non reuertetur. Socios ad huiusmodi regressiones ex Academia, & vt mutuum seruitium sibi impendant cum ægrotauerint, Abbas anni initio designabit.

5. Præcipimus vt Studentium nemo à lectionibus Academicis, aut domesticis, seu alijs actibus scholasticis abesse possit. Auditoribus Philosophiæ Lector illius licentiam præstare poterit vt absint legitima intercedente causa: Auditoribus Theologiæ Regens in ordine ad actus domesticos tantum: solus autem Abbas licentiam concedere poterit vel Conuentui, vel singulis Academiam non eundi. Quòd si aliquis absit, & in Academiam cum alijs non ierit, Præsidens illum Prælato denunciaret, & si culpabilis inueniatur, graui correctioni subiaceat.

6. Statuimus vt nullus auditorum Theologiæ ab scriptione lectionum, tum quas domi, tum quas Magistri in Academia dictant sit exemptus, nisi ex speciali licentia Reuerendissimi in scriptis obtinenda, qui eam non concedat quin priùs illi de legitima causa constet.

7. Quocirca præcipimus, vt singulis mensibus Abbas, Regens, & Lectores congregati quaterniones singulorum perlustrant, & si quos inuenerint defectuosos, cum paginis illiteratis, vel perfunctoriè exaratos, scriptores illorum tanquam negligentes, atque desidiosos irremissibiliter puniant.

8. Præcipimus omnibus, ac singulis Studentibus, vt tum in Aulis domesticis, tum etiam in alijs externis, præcipuèque in Academicis, vt attentè Magistros audiant, quietè, grauitè, & modestè prædictis locis assistant. Nec non vt omnes simul aggregati in Aulis Academiae, non verò huc, atque illuc dispersi sedeant: super quo Abbas, ac Prior specialiter prouideant, & ab alijs fratribus se sequestrantes puniant.

9. Ne autem Monastica grauitas, ac Religionis decor, & splendor deperdatur, in actibusque publicis denigretur, præcipimus in virtute sanctæ Obedientie omnibus qui prædictis actibus interfuerint, nè pedibus, aut manibus, vel alio quouis modo applaudere præsumant.

10. Præcipimus denique in virtute sanctæ Obedientie, vt nullus auditorum Theologiæ publicè prædicare audeat ante Natiuitatem Domini sui quarti anni Theologiæ, nec Abbas, aut Reuerendissimus vlli antea licentiam præstent.

11. Porro vt prædicti Theologi Episcopis præsentari possint à Prælato suo, præcipimus, vt secundum Clementinam Constitutionem per tres examinatores à Reuerendissimo designandos tempore illo Natiuitatis Dominicæ, de sufficientia scientiæ examinentur, nec ante huiusmodi examen, & examinerum approbationem Abbas aliquem præsentare præsumat, prout supra libr. 2. statutum est.

CAPVT VII.

De ijs, quæ Studentibus permittuntur.

1. Statuimus, vt auditores Philosophiæ, aut Theologiæ quod attinet ad cantum, hæc tantum cantare te neatur.
- Primò,

Primò in die *Natiuitatis Domini, Pasche Resurrectionis, Pentecostes, Assumptionis B. Mariæ, Transitus, ac Translationis S. P. N. Benedicti* cantentur omnia tum nocturna, tum diurna sicut cantari solent in alijs Monasterijs Congregationis, & prout commoditas loci, ac temporis tulerit, primis tantum, atque secundis Completorijs exceptis. In Transitu tamen S. P. Benedicti primum etiam Completorium cantetur vbique, Matutinæque preces hora secunda post noctis medium, sicut in alijs Monasterijs cantentur.

2. Secundò, *In alijs Festis Duplicibus prima classis, & in Festo Circumcisionis, Trinitatis, & Inventionis S. Crucis, in Festis B. Mariæ, S. Michaelis Archangeli mense Septembri, S. Iacobi, & Ioannis Apostoli, S. Mauri, S. Placidi, S. Scholastica, omnium Sanctorum Ordinis nostri, & Festis Doctorum Ecclesie*, cantentur in Matutinis Hymnus *Te Deum, &c.* cum Euangelio. Officia hebdomadæ sanctæ, & Officia pro defunctis mense Nouembri cantentur, vt in alijs Monasterijs.

3. Tertio, *singulis Dominicis, ac diebus Festis* cantetur Missa maior, recitatis prius Tertia, Sexta, & Nona Officij Diuini, ac Domine nostræ, vt supra.

4. Præterea in *Festis S. Mauri, S. Placidi, S. Scholastica, & omnium Sanctorum Ordinis nostri* cantentur saltè in Tertia Diuini Officij, & Missa; post illam verò recitentur Sexta, & Nona.

Vndè ab Octobri vsque ad Pascha pulsetur ad Tertiam hora nona, reliquo anni tempore hora octaua. Singulis etiam mensibus cantetur Missa Anniversarij pro Fratibus, atque Benefactoribus nostris defunctis, & singulis sabbatis ante Matutinum Antiphona Domine nostræ.

¶ 5. Permittimus, vt Studentes cucullas ad Chorum non deferant, nisi ad Primam, Tertiam, & Vesperas in Dominicis, ac Festis, quæ aut ab Ecclesia, aut à nobis specialiter coluntur. *Secundò* ad Matutinum, & ceteras horas cantatas * Natiuitatis * Resurrectionis, * Pentecostes, * Assumptionis B. Mariæ, * Transitus, & Translationis S. P. Benedicti, * Circumcisionis, * Epiphaniæ, * Ascensionis, & * Corporis Christi, * Omnium Sanctorum vniuersalis Ecclesie, * & omnium Ordinis nostri, * ad Officia hebdomadæ sanctæ, * ad Officium pro omnibus fidelibus defunctis, & ad Officium solenne pro Fratibus nostris.

6. Permittimus vt Studentes præter Aduentum, & Quadragesimam, cæterosque dies ab Ecclesia præceptos, ex alijs Ieiunijs Regularibus solis ferijs sextis ieiuent.

7. Permittimus etiam vt præter Aduentum, & Quadragesimam, solis Ferijs sextis flagellationes habeant Conuentuales, post Capitulum, seu Collationem.

8. Permittimus vt cum Studentibus summi silentij obseruatio non intelligatur, nisi tempore Meridianæ, & tempore quo vel ad studium, vel ad reclusionem campanula pulsatur.

9. Permittimus vt Studentes Regentis cellulam possint ingredi extra tempus tamen Meridianæ, & extra tempus illud quo ad dormitionem nocturnam signum fit, dummodo ingressus ille sit ad aliquam dubitationem, seu materiam studij tractandam, qua resoluta non amplius se detineant.

10. Permittimus, vt in Refectorio tum ad prandium, tum ad cœnam Biblia sacra legatur cum pausis vulgaris idiomatis. A medio autem mensæ vsque ad finem legantur etiam alij libri deuotionis, seu eruditionis, vt Moralia S. P. Gregorij, Sermones S. P. Bernardi, Flos Sanctorum, Chronica Ordinis nostri, vel alia similia.

11. Præcipimus, vt singulis mensibus solitam habeant recreationem; post Pascha verò vsque ad finem cursus illius anni singulis quindecim diebus aliquod habeant extraordinarium. Aliquando etiam diebus assuetis, aut festis aliquid habeant leuaminis, quod prouidentix, & prudentiæ Prælatorum committimus.

12. Permittimus vt auditores Theologi præsertim Conimbricenses, primo, ac tertio anno, finito cursu, in alijs Monasterijs Ordinis feruari possint, prout Reuerendissimus disposuerit. Huiusmodi autem feriantes missarum hebdomadas, quæ eis tunc temporis adueniunt, à Cantore distributas, & assignatas secum deferant. In Monasterijs, quibus feriantur, Missæ maiori, Completorio, & Orationi illius intersint, alijsque Horis Festorum solemnium, in quibus etiam, si fuerit opus, Altaris sint ministri. Ferijs quartis aliquid cœnæ eis largiatur, alijsque fauores intra religiosæ obseruantix terminos concedantur.

13. Cæteri verò qui inferiati in Collegijs remanent, singulis hebdomadis aliquid habeant extraordinarij, & specialibus alijs

alijs indulgentijs tractentur. Officijs tamen diuinis satisfaciant (vt supra) iugulisque diebus (exceptis Dominicis, Festijs, ac Ferijs quintis) pulsetur campanula hora septima, & ad sonitū illius omnes in cellulas suas se recipiant, & studio incumbāt vsque ad horam nonam, quo temporis spatio nullus eorum Missam celebret, neque alijs negotijs se implicet, nisi vrgens aliqua occurrat occasio. Hęc autem seruent tūm Theologi, tūm Philosophi quouis vacationum tempore in Collegijs remanentes.

14. Permittimus, vt in Collegio Conimbricensi tres possint haberi adolescentuli ad ministerium Sacristiæ. Pupillos verò (vt aiunt) omninò interdiciamus, quod Abbas, & Reuerendissimus obseruare teneantur sub priuatione vocis actiue, ac passiuæ per triennium.

15. Statuimus, vt in transmigrationsibus Studentium, Lectorum, & Magistrorum, Professorum Academia, & eorum, qui *Passantes* dicuntur, Collegia ex quibus transmigrantur sumptus faciant personales, & utensilium: librorum verò faciant domus ad quas fit transmigrationis.

16. Statuimus denique vt in Collegijs Constitutiones omnes seruentur, quæ pro alijs Monasterijs Congregationis sunt decreta, ijs tantum exceptis, quæ specialiter pro Collegijs sancitæ sunt.

CAPVT VIII.

De Theologis Bacchalaureandis.

1. **STATVIMVS**, vt in fine quarti anni Theologiae singuli qui eam audierunt, Conclusiones quasdam morales coram omnibus sine Praeside tueantur, Regens tamen argumenta diriget, ac finiet. Conclusionibus his expletis, quinque Bacchalaureandi vulgò *Passantes* ex omnibus eligantur: Tres ex Collegio Conimbricensi, duo ex Olyssipponensi.

Electores Conimbricensium erunt Reuerendissimus, seu aliquis ex commissione illius, Socius eius, Abbas Collegij, Magistri in Theologia in eodem Collegio conuentuales, & existentes, Lectores Theologiae tūm actuales, tūm Iubilati, qui ibidem

dem habitauerint. Electores Olyssipponensium erunt Reuerendissimus (vt supra) cum, Socio suo, Abbas, Regens, & Lectores Theologiæ eiusdem Collegij, siue actu legant, siue iam sint Emeriti ibidem commorantes.

3. Priusquam verò ad electionem procedatur, sequens eligendorum examen præcedat. Congregetur Reuerendissimus in simul cum prædictis Electoribus, & ex materijs speculatiuis partium D. Thomæ nonnullas Conclusiones eligant, quæ in scriptis, schedulisque sigillatim redactæ in vnam iniiciantur. Deinde nomina Theologorum omnium Cursum finientium, qui expressè iuri suo ad prædictam electionem passiuam non renunciauerint, in vas illud mittantur.

† His peractis, schedula vna ex vase nominum educatur, & vocatus ille cuius nomen in ea habetur, à vase Conclusionum duas schedulas extrahat, atque Conclusiones in eis contentas, transacto spatio viginti quatuor horarum, coram omnibus explicet, & probet per spatium saltem vnus quadrantis. Deindeq; duo alij, quos antea Electores nominauerint contra ipsas duas Conclusiones argumententur; ita vt vterque duplici medio arguat, vno contra primam Conclusionem, altero contra secundam; Lectoresque, si voluerint, instent: & eodem modo cum cæteris examinandis procedatur.

4. Hoc examine finito, prædicti Electores præmissis iuramento, per schedulas secretas suffragentur, nomina eorum, qui secundum merita magis placuerint, in vas scrutinij simul iniicientes. Electores autem exhortamur, vt eos eligant, qui bonitate, & felicitate ingenij, curiositate sciendi, & in studium propensione, præsentis eruditione, & maiori in posterum spe alios vincant; super quæ conscientias eorum grauius oneramus.

5. Latis autem suffragijs, & ab omnibus Electoribus scrutatis, illi in quos plura concurrerint, maneant electi. Quod si duo, vel plures habuerint vòta æqualia, religione senior præferatur. Ad præsidendum quoque, & ad gradus postea suscipiendos, qui seniores fuerint Habitu, iuniores antecedant.

6. Vltimò tandem postquam omnes illi quinque prædicto modo fuerint electi, statim singulorum nomina in schedulis æqualibus exarata in vas vnum iniiciantur, æqualiter etiam, & vniuersimter schedulis ipsi plicatis. Deinde Reuerendissimus

manu propria tres ex quinque schedulis vnamquamque sigillatim à vase educat, atque tres illi qui in eis fuerint conscripti, in Collegio Conimbricensi munus suum exerceant, & in Academia Bacchalaurei in sacra Theologia creentur, Collegio ipso expensas faciente. Alij verò duo in vase remanentes munere suo fungantur in Collegio Olyssipponensi, & vel in eadem Academia ex licentia Reuerendissimi, si aliàs possibilitas eis suffragetur, vel in Congregatione saltem iuxta Clementinum privilegium nobis concessum, prævio examine (de quo infra) eodem Bacchalaureatus gradu insigniantur.

7. Munus illorum erit quotidianis Theologorum Conclusionibus præsidere per hebdomadas alternatim, non in materijs, quas elegerint ipsi, sed quas Regens assignauerit, Lectoremque Philosophiæ, si opus fuerit, coadiuuare.

8. Cum prædictis Bacchalaureandis dispensamus, vt Chororum nõ teneantur adire hebdomada qua præsidet, neq; reliquo anni tempore ad Primam surgant, exceptis Dominicis, & Festis; In Festis autem solènioribus, in quibus Matutinæ preces cantantur, non illi tantum, sed Magistri etiam, atque Lectores Choro intersint.

9. Dispensamus etiam cum ipsis, vt in communi Officiorum tabula pro solis Missarum hebdomadis ingrediantur, cateris autem specialibus tabulis immunes non erunt.

10. Statuimus, vt primis quatuor annis post electionem suam à Collegio non possint expelli, nisi culpæ graues intercedant. Quòd si expellantur Diffinitorium poterunt implorare.

§.

11. Porrò cum Bacchalaurei gradus præuium examen requirat, statuimus, vt illi qui in Ordine sunt Bacchalaureandi ordine sequenti examinentur.

12. Vnusquisque illorum tres Actus scholasticos efficiet; In primo (qui *prima Tentatiua* dicatur) nouem Conclusiones ex materijs primæ Partis D. Thomæ tuebitur. In secundo (qui *secunda Tentatiua* vocetur) nouem etiam Conclusiones defendet, tres ex materijs Primæ Secundæ, tres aliæ ex materijs Secundæ Secundæ, tres verò vltimæ ex Sacra pagina. In tertio tandem Actu (qui *Formatura* dicatur) tres Conclusiones ex materijs tertiæ Partis defendet.

† Huiusmodi Conclusionibus præsideant Lectores Theologiae alternatim insignijs Magistralibus ornati, si Magistri fuerint constituti, Formaturis tamen Regens præsideat. In prædictis Conclusionibus arguant primò Præsidens, deindè alij Theologi, & alij Bacchalaureandi, Lectores verò, & Magistri insistent, vel argumententur, ita vt per spatium duplicis horæ vnaquæque Actio duret.

13. Ad gradum verò suscipiendum hic ordo seruetur. Actu Formaturæ finito, surgat Bacchalaureandus, & inter duos Monachos iuniores (quorum vnus pileum in patina argentea, & alter Magistrum Sententiarum deferat) ad Abbatem accedat, & stans coram eo dicat. *Religiosissime Pater, & huius Collegij moderator dignissime, peto à te vt concedas mihi facultatem ad accipiendum gradum Bacchalaurei in sacra Theologia.*

†. Abbas verò eum benedicens, dicat. *Ego eam tibi concedo, In nomine Patris, † & Filij, † & Spiritus Sancti, † Amen.*

†. Tunc Bacchalaureandus genuflexus manum Abbati deosculetur; & surgens inter prædictos Monachos iuniores, ad cathedram, in qua Regens erit, accedat, & in vltimo gradu illius genuflectatur; Regens verò breuem quandam oratiunculam faciens in laudem ipsius, eum tandem Bacchalaureum creet sub hac forma.

† *Ego Frater N. huius Collegij Regens, & cæ. auctoritate Apostolica Bacchalaureum te constituo in sacra Theologia, & concedo tibi omnia priuilegia, quæ ad hunc gradum ascendentibus concedi solent, in cuius signum pileum impono capiti tuo, & librum tibi trado clausum, & apertum, vt eum publicè possis interpretari. In nomine Patris, † & Filij, † & Spiritus Sancti. † Amen.*

14. Vltimò tandem creatus Bacchalaureus in cathedram ascendat, & Actionem in hunc modum concludat. *Reliquum est vt gratias agamus Domino Deo nostro, Religiosissimo, & dignissimo Patri nostro Abbati, Magistris, & Lectoribus sapientissimis, Concioni omnibus titulis ornatisime, &c.*

(†.)

CAPVT

CAPVT IX.

De Bacchalaureis Magistrandis.

1. **S**tatuimus, vt qui Bacchalaurei gradu in Theologia fuerint insigniti non possint Actus subsequentes proficere, & lauream Magisterij accipere, nisi de licentia Reuerendissimi in scriptis obtinenda, qui tamen eam nullatenus *concedet alicui, nisi post annum nonum Theologiæ.

* ad Magisterium.

2. Vt autem sumptus, & expensæ ad lauream Magistralem Academiæ ex arario Congregationis alicui concedantur, ex solo decreto Capituli generalis id pendere volumus.

3. Quoniam verò ex Priuilegio à Clemente VIII. nobis concessio possunt in Congregatione nostra creari Magistri in Theologia, & in Artium facultate, si primùm habuerint Cursus secundum Statuta Academiæ Conimbricensis requisitos ad prædictos gradus suscipiendos, priusquæ per triennium saltèm integrum legerint, ac riguroso examine à tribus saltèm Magistris in Theologia fuerint examinati (vt ex proprio diplomate latius constat) statuimus quòd singulis triennijs duo saltèm Bacchalaurei, qui nouem habuerint annos in exercitijs literarijs expletos, tribusquæ ex illis actu Theologiam legerint, præuio sequente examine lauream Magistralem Theologiæ possint accipere.

4. Finito igitur tertio anno Lecturæ Theologiæ speculatiuæ, seu ad finem illius, Lector ipse Magistrandus die quem elegerit, quatuor quæstiones Quodlibeticas publicè disputabit, duas manè, duas vesperè. Prima erit ex materijs primæ Partis; secunda ex materijs primæ secundæ; tertia ex secunda secundæ; vltima tandem ex tertia Parte.

† Huiusmodi quæstionibus Quodlibeticis assistent duo saltèm Magistri, vel duo saltèm Lectores Theologiæ, quorum primus duplici medio arguet contra resolutionem primæ quæstionis, secundus similiter contra secundam, & sic in cæteris.

5. Deindè hac disputatioue peracta, elapsisque annis statim assignandis, tres saltèm Magistri in Theologia congregentur,

vbi commodiùs congregari possint, vt Bacchalaureum Magistrandum (secundùm Clementinum diploma) priuatim examinent.

† Nullus tamen ad prædictum examen admitti poterit, nisi priùs 9. annos in exercitijs literarijs habuerit expletos à suo primo cursu Theologiæ computandos, & nisi inter eos tribus saltem integris Theologiam speculatiuam actu legerit, quæ sunt conditiones à Clemente VIII. ad gradû Magisterij requisitas.

6. Forma autem examinis hæc erit. Duas Conclusiones Theologicas vnusquisque Magister in scriptis redactas in vas vnum inijciat, Lectorque Magistrandus accedat, & tres ex illis à vase sortitò extrahat, atque transacto spatio 24. horarum, questiones, & Conclusiones illas priuatim coram prædictis Magistris per Horæ spatium enucleet, & illustret. Deinde primus, ac senior Magister arguat contra primam questionem, seu Conclusionem duplici medio, similiter secundus contra secundam, & tertius contra tertiam, examineque finito, authenticum illius testimonium in scriptis reddant Magistrando (nisi eum fortè præmissò iuramento, insufficientem adhuc quoad scientiam, & hac ratione laurea magistrali indignum esse indicent.)

§.

De Solemnitate Magisterij.

7. **P**ostquàm Bacchalaureus prædictum examen subierit, authenticum testimonium illius à prædictis Magistris subsignatum ad Reuerendissimum transmittat, qui ad calcem ipsius hoc decretum apponat. *Viso testimonio Examinis facti, Magister poterit creari, & subscribat.* Gradus autem Magisterij tribuendus est à Reuerendissimo, vel ex commissione ipsius ab Abbate Collegij, in quo Magisterium celebratur, seu à quouis alio Monacho, ex grauioribus, cui Reuerendissimus idem commiserit.

8. Die igitur pro laurea Doctorali designato congregetur Conuentus manè in Choro, vel Ecclesia, Cantoreque intonante Psalmum *Laudate pueri Dominum, &c.* processionaliter procedat

cedat ad locum decentè paratum pro Laurea suscipienda, in calce autem processionis incedant Magistri, & omnes alij, qui gradu aliquo fuerint insigniti ibidem existentes, singuli insignijs suis ornati, & in fine tandem Magistrandus capite discooperto incedat medius inter eum qui Gradum collaturus est, & inter Magistrum Theologum, quem tanquam Patronum elegerit, vt eum insignijs Magistralibus ornet, duoque Iuniores Monachi ante eum incedant, quorum vnus pileum tanijs albis distinctu, alter Bibliam sacram cum annulo deferat.

† Cunctis verò prædictum locum ingressis, prædictoque Psalmo finito, ingrediatur tandem vltimo Magistrandus cum Patrono suo, & genuflexus coram Abbate, seu alio ex commissione Reuerendissimi Gradum collaturo, professionem fidei emittat, qua finita, Gradus Magisterij sub hac forma conferatur. *Ego Præter N. &c. auctoritate Apostolica, à Reuerendissimo nostro mibi commissi Magistrum te constituo in sacra Theologia, & concedo tibi omnia privilegia, quæ ad hunc Gradum ascendentibus concedi solent. In nomine Patris & Filij, & Spiritus Sancti. Amen.*

† Tunc Magister creatus manum illi deosculans surgat, & coram Magistro Patrono genuflectatur, Patronus autem breui oratione præmissa in laudem ipsius Magistri nouiter creati, eum insignijs Doctoralibus ornet (vt in Academia fieri solet.) Postea vero Magister creatus sedeat medius inter Abbatem, & Patronum, vnusque ex Lectoribus, vel saltem Theologus grauem orationem faciat in laudem ipsius Magistri, atque Theologiæ. Qua finita, aliquid pulsetur, aut cantetur, Actionemque tandem concludat Magister creatus cum solita gratiarum actione; *Reliquum est vt gratias agamus, &c. vt supra cap. 8. n. 14.*

9. Quoniam verò ex prædicta Clementis concessione Magistros etiam in Artibus creare possumus, permittimus, vt Lector Philosophiæ Cursu suo finito, & à tribus Magistris in Theologia, modo quo supra, de Philosophia examinatus, & approbatus, Gradum Magisterij in Artibus recipiat. Solénitas verò Actus erit eadem cum Magisterio Theologiæ, excepto quòd neque Conuentus in Choro, aut Ecclesia congregabitur ad Psalmum prædictum processionaliter canendum, neque præter Magistrum Patronum, aliquis alius Orator orabit. Patronus autem ad no-

mun Magistrum laureandum poterit esse vel Magister in Theologia, vel in Artibus.

10. Forma collationis Gradus hæc erit: *Ego F. N. &c. auctoritate Apostolica à Reuerendissimo nostro mihi concessa Magistram te constituo in præclara Artium facultate, & concedo tibi omnia priuilegia, quæ ad hunc Gradum ascendentibus concedi solent. In nomine Patris, &c.*

11. Magisterij Theologiæ laurea insigniti, atque etiam Professores Academici in maiori mensa sedeant vbique, Priorèq; loco, ac voce præcedant.

CAPVT X.

De Lectoribus Iubilandis.

1. Quoniam qui adit scientiam adit laborem, & dolorè, oportet vt qui multis annorum curriculis legendo, atque docendo industriè desudarunt, à labore tandèm aliquandò quiescant, præmijsq; condignis, atque titulis decorentur.

2. Quapropter statuimus, vt qui duodecim lecturæ annos expleuerint, Emeriti, seu (vt aiunt) *Iubilati* nuncupentur, nec deinceps ad legendum vterius teneantur, nisi aliqua occurrat necessitas, gaudeantq; priuilegijs, titulis, & honoribus, de quibus suprà, & infra.

3. Duodecim anni lecturæ ad Iubilationem requisiti erunt completi, & integri. Quoniam verò in huiusmodi annorum fluxu varia possunt occurrere impedimenta, ægritudinis videlicèt, vel alterius legitimæ, ac rationabilis causæ, ratione cuius Lectores legere nequeant, indulgentè concedimus, vt in toto illo annorum curriculo octo menses impeditis illis computentur intra prædictum tempus lecturæ, in ordine tantùm ad Iubilationem perindè ac si menses lecturæ forent, quanuis in illis actu nonlegerint.

4. Vt autem omnia ordinatè fiant, præcipimus vt prædicti anni duodecim singuli per se authentico testimonio Abbatis, ac duorum Studentium comprobentur, & probationes Reuerendissimo ostendantur, vt de Iubilatione cuiusq; legitimè constet.

5. Cate-

15. Caterum si quis Bacchalaurei gradu insignitus locū non habuerit in Collegijs ad legendam Philosophiam, vel Theologiam, vo unus vt anni lecturæ Theologiæ moralis in Monasterijs maioribus Ordinis, modò quo supra, pro annis lecturæ ad Iubilationem necessarijs, illi computentur.


16. Statuimus denique, vt anni lecturæ Philosophiæ, vel Theologiæ ad Iubilationem requisiti incipiant computari ab anno sexcentesimo vigesimo tertio: duoque anni præsentis quotidianis Theologorum Conclusionibus ab eodem anno, & deinceps, pro vno anno Lecturæ in ordine tantum ad Iubilationem obtinendam, computentur, non verò ad Gradum Magisterij suscipiendum. A prædicto quoque anno incipient computari, qui necessarij sunt ad titulum Prædicatoris generalis assequendum, & anni Magisterij Nouitiorum ad vocem habendam in Capitulo (de quibus supra.)

CONSTITVTIO VII.

De Prouincia Brasiliensi.

CAPVT I.

De Prouinciali.

1.  VM Prouincia Brasiliensis Congregationem hanc parentem agnoscat, oportet etiam vt materno affectu eam Congregatio foueat, curetque vt indies augeat, & Monasteria ipsius ab squallo spiritualium, aut temporalium dispendio quin potius augmento conferuentur.

2. Statuimus ergo primò vt Monasterium *Sancti Sebastiani da Babia* primum locum obtineat: secundum Monasterium *S. Benedicti de Parnambuco*, tertium, Monasterium *S. Mariae do Rio de Janeiro*, quartum, Monasterium *da Paraíba*. Quod si aliqua

qua progressu temporis de nouo fuerint extracta, Capitulum generale Prouincia audita, locum eis concedet.

3. Omnia hæc Monasteria ex quibus Prouincia conflatur, regantur per Prouincialem, & Abbates triennales. Quorum electio fiat in Capitulo generali, vel ex commissione illius, per Reuerendissimum, Difinitores, ac Visitatores. Semel autem electi per triennium perseuerent in officijs suis, quod a die possessionis incipiat computari: triennio autem transacto, gubernent sub titulo Præsidentum, quousque alij nouiter electi possessionem accipiant.

3. Statuimus, vt Prouincialis non sit Abbas alicuius domus particularis, Pontificalia tamen ex concessione, & speciali priuilegio poterit sicut Abbas exercere. Et in Monasterio da Bahã procuret frequentiùs commorari, & existere.

4. Bis in triennio Prouinciam cum Socio suo personalitèr visitet, & quoties etiam fuerit necesse, Monasterium aliquod speciale. Quòd si legitimè fuerit impeditus, Visitationem poterit committere, prout potest Reuerendissimus.

5. Si Prouincialis obierit, Abbas da Bahã toti Prouinciæ præsit, istoque forsitàn deficiente, Abbas de Parnambuco. Præcipimus tamen quòd in supradictò euentu per duplicem viam in primis nauigijs quæ occurrerint, Reuerendissimus admoneatur, quod vteruis illorum, qui Præsidentis fuerit *in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub pœna Excommunicationis ipso factò* obseruare teneatur.

6. Prouincialis, qui finito triennio regiminis sui, syndica- tuque illius expleto ad Regnum redierit, in primo Capitulo generali post aduētum suum, vocem actiuam habebit, locumq; infra Doctores.

7. Prouincialis verò de nouo electus cum Socio suo de Prouinciali anteacto, præmisso testium iuramento, syndicabit, Actaque syndicatus, seu residentia huiusmodi ad Reuerendissimum trans-

mittet.

CAPVT II.

De Abbatibus Prouincie.

1. **S**Tatuimus primò circa electiones Abbatum, vt Prouincialis singulis saltem annis de tota Prouincia, & Abbatibus de singulis Monachis Monasteriorum suorum Reuerendissimum admoneant, certiore[m] ipsum facientes de qualitatibus, meritis, genio, & processu, seu vitæ ratione cuiusque, vt ad electiones faciendas sufficiens possit haberi notitia.

2. Electiones autem tum Prouincialis, & Socij ipsius, tum etiam Abbatum fiant in Capitulo generali, aut ex commissione illius à Reuerendissimo, Diffinitoribus, ac Visitatoribus. Triennium verò Electorum incipiet computari à die possessionis sue.

3. Triennio suo expleto, quandiu Abbates de nouo electi possessionem non acceperint, sub titulo Præsidentium Monasteria sicut antea in spiritualibus, ac temporalibus gubernent. Idemque de Prouinciali statuimus.

4. Si Abbas electus possessione accepta obierit, Prior præfideat, statim tamen *in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub pena Excommunicationis ipso facto* Patrẽ Prouincialẽ admonebit per duplicem viam in primis nauigijs quæ occurrerint, qui Prouincialis cum Abbate, & Consiliarijs illius domus in qua nuntium acceperit, Præsidentem pro domo viduata eliget, statimque similiter sub prædictis præcepto, & censura Reuerendissimũ certiore[m] faciat de obitu Abbatis, vt alterum loco ipsius eligat cum Diffinitoribus, ac Visitatoribus.

5. Abbates, & Monachi poterunt à sententijs Prouincialis, per modum querellæ Reuerendissimi iudicium implorare. Casus autem implorationis erunt. † Priuatio, aut suspensio Abbatis, vel Præsidentis, vel Socij Prouincialis. † Priuatio Prioris. † Priuatio vocis actiue, aut passiuæ cuiuscunque Monachi. † Pœna carceris, nerui, aut reclusionis si vltra 2. menses extèdatur. † Priuatio Lectoris, aut Prædicatoris. Porrò si casus grauis scandali occurrat, non obstante imploratione, poterit Prouincialis sub prætextu, & colore mutationis, seu transmigrationis in alium locum,

Prelatum seu Monachum mutare, ipseque mutatus *sub virtute sanctæ Obedientia, & sub pœna Excommunicationis* obedire tenetur; statim tamen Prouincialis Reuerendissimum certiorum faciet per duplicem viam in primis nauigijs, quæ occurrerint, cum processu culparum authenticè transcripto, & subsignato, quod *in virtute sanctæ Obedientia, & sub pœna Excommunicationis ipso factò* obseruet.

6. Caueant autem Prouinciales *sub virtute sanctæ Obedientia, & sub pœna Excommunicationis ipso factò*, nè malitiosè transmigrationsum illarum licentia abutantur, sed omnia prudentè, cum debito charitatis ordine agant, ac disponant, alioquin grauitè in syndicatu suo puniantur.

7. Præcipimus vt Abbates de re familiari suorum Monasteriorum, de facultatibus, terris, grangijs, possessionibus, de conseruatione, & agricultura illarum specialem curam habeant: bubiliaq; ac boues fecundas, cū hæ ad immobilia bona reducuntur, non poterunt pro libito vendere, mactare, aut quouis modo alienare, sed de consilio, & assensu Consultorum circa hæc disponant, conseruationique omnium, quæ à prædecessoribus suis inuenerint, non dissipationi consulant, alioquin grauitè in Visitationibus plectantur.

CAPVT III.

De Monachis Prouinciæ.

1. **S**Tatuimus, vt Prouincia multitudinem Monachorum minime grauetur.

2. Nouitij in ea non recipiantur absque licentia Reuerendissimi *in virtute sanctæ Obedientia, & sub pœna Excommunicationis ipso factò*. Qualitates illorum supra designauimus. Inquisitione verò vel in Regno approbetur, vel ex commissione Reuerendissimi à Prouinciali, seu illo absente, ab Abbate, & quatuor Monachis ex senioribus illius Monasterij in quo Nouitius recipiendus est.

† Quòd si aliqua occurrat occasio utilis, ac Religioni accommoda, personæ habilis, & cui merita suffragantur, Prouincialis

cialis de consensu Abbatis, & aliorum trium ex senioribus Monachis illius domus, in qua Nouitius recipendus est, præmissa inquisitione, & ab illis approbata, personam prædictam poterit recipere. In *virtute tamen sanctæ Obedientiæ, & sub pena Excommunicationis ipso facto* per duplicem viam, vt supra, statim de Nouitio recepto Reuerendissimum certiozem faciat.

3. Iuniores quæ supra statuta sunt obseruent: & in eis Ordinandis seruent Prælati quæ supra decreuimus, sub eisdem pœnis, ac præceptis.

4. Cursus Philosophiæ cum sufficiens fuerit numerus auditorum, ex prudenti arbitrio Prouincialis pœdeat, Lectoremq; designet, aut à Reuerendissimo postulet.

5. Confessarij antequam Ordinario præsententur, à tribus Monachis ex sapientioribus, & granioribus ab Abbate designandis, coram Consiliarijs seriò examinentur, & à duobus salte approbentur, cæteraque fiant, vt supra capite de Confessarijs, super quo Prouincialis in suis Visitationibus specialiter interroget, curetque maximè ne inhabiles, & inepti approbentur, & ministerium illud exerceant.

6. Prædicatoribus indulgemus dimidiam partem elemosynarum Concionum, cum benedictione Prælatorum in libris emendis, & alijs religiosis necessitatibus expendendam. Prædicatores autem ad concionandum quoad fieri possit sociati exeant.

7. Vt autem largitiones, & aliæ negotiationes euitentur, præcipimus in *virtute sanctæ Obedientiæ* singulis Monachis in Prouincia commorantibus, siue Prouincialis, seu Abbates, aut subditi sint, nè munera aliqua, quæ grauis sint pretij, & valoris negotiandi, seu subornandi animo, & intentione ad Monachum aliquem cuiuscunque dignitatis sit in Regno commorantem transmittere præsumant.


8. Monachi in Regno professi, qui ad Prouinciam transmittuntur, transactis sex annis, cum licentia Reuerendissimi poterunt redire. Diffinitiones alias, & consuetudines Prouincia permittimus donec Capitulum generale aliter disponat.

CONSTITVTIO VIII.

De Pœnis specialibus aliquorum
criminum.

CAPVT I.

De Carcere Conuentuali.

1.  V M vix fieri possit in communitatibus quantumuis ad pietatem instructis, & optimis legibus gubernatis, vt aliqui à suæ Professionis obseruantia aliquandò non deficient: idè sicut salutaribus Prælatorum monitis, ira & debitis eorum obiurgationibus, & pœnis (vbi opus sit) Regularis disciplina tuenda est. Impunitas enim incuriæ soboles, insolentiæ mater, impuditiæ radix, & transgressionum nutrix esse solet. Oportet igitur aliquas pœnas decernere, vt secundum culpæ modum salutaris pœna delinquentibus inferatur.

S. Bern.

2. Quoniam verò grauiores culpæ sub carceris custodia pœnis meritis soluendæ sunt, præcipimus vt in quolibet Conuentu peculiaris locus ex Iure ^b sit carceri deputatus, vndique munitus, ac tutus, non ita tamen inhumanus vt Monachorum salus spiritualis, vel corporalis periclitetur.

S. C. Abba.
reg. 18. q. 2.

3. Præcipimus vt in carcere sint instrumenta necessaria ad pœnam delinquentium, neruus scilicèt ligneus, manicæ, compedes, & vincula, Visitatoresque teneantur suæ Visitationis tempore carcerem visitare, & providere vt hæc Constitutio executioni mandetur.

4. Cum autem vno è tribus modis aliquis in carcere possit constitui; *Primò* nempe ad custodiam ne aufugiat, *Secundò*, in pœnam delicti commisi: *tertiò*, Compeditus existens in neruo.

Statui-

Statuimus circa primum, quod si propter culpam grauem de fuga alicuius Monachi timeatur, secundum doctrinam Tridentini carceri possit mancipari ad custodiam, nè fortè fugiendo iudicium illudatur, facta a prius summaria informatione, si per tempus licuerit; vel in propria cellula Monachus recludatur, si id conuenientiùs Prælatus iudicauerit.

a Trid. ses. 25
c. 6. de Ref.

5. *Secundò*, circa eos qui in carcerem conijciuntur in pœnam delicti commissi, volumus vt Horis diurnis, atque nocturnis Chorum, actusque Conuentuales Capituli, & Refectorij frequentent, nè detenti in carcere, otio torpescant: Reliquo verò tempore intra carcerem sint inclusi.

† Idemque seruetur si aliquis in propria cellula vice carceris recludatur, nisi Prælatus oppositum fieri, ob specialem aliquam rationem, iudicet magis expedire.

6. *Tertio*. Circa eos qui in carcere compediti in Neruo existunt, vel vinculis alligati, statuimus, vt coram Conuentum non appareant, nisi in Capitulo ad flagella sustinenda, aut nisi in his Constitutionibus aliud fortè specialiter mandetur.

7. Statuimus denique vt incarcerati, & compediti, iuxta sanctam Regulam, post Conuentum resciant, nemo item cum eis, neque cum incarceratis, aut reclusis colloquatur, vel mandatum eis dirigat absque licentia Abbatis: seniores tamen fratres qui eos consolentur, in carcerem ingrediendi licentiam Abbas concedat. Quòd si aliquis secùs fecerit, similem, secundùm sanctam Regulam, pœnam fortiatur.

8. Si autem aliquis ex incarceratis, aut reclusis, à carcere, aut reclusionem exire, vel per Monasterium vagare præsumpserit, grauiori disciplinae subiaceat.

9. Quoniam verò supplicij exequutio à peccati relapsu maximè refranat; præcipimus Prælatis sub semestri suspensione ab officijs suis, vt pœnas delinquentium in Sententijs illorum impositas exequi præcipiant, in eisque minimè dispensent. Custodi autem carceris ditricte præcipimus, vt omnia, ac singula diebus singulis exequenda, *In virtute sanctæ Obedientiæ*, & sub pœna Talionis, exequutioni mandet, & obseruet.

CAPVT II.

De Pœnis præcepta Diuina violantium.

1. **S**I quis in Visitationibus, aut alia quauis inquisitione celans, aut negans quam tenebatur reuelare; tribus mensibus carceri mancipetur cum flagellationibus, & ieiunijs, Ferijs sextis temporis prædicti; Insuperque ad testimonium ferendum non vocetur vsque ad dispensationem Capituli generalis.
2. Si quis autem fuerit conuictus de periurio contra iustitiam commisso, falsum scilicet testimonium contra aliquem dicendo cum iuramento in Iudicio, vltra prædictam pœnam, pœnam Talionis sustineat, voceque actiua, ac passiuæ careat vsque ad dispensationem Capituli generalis.
3. Qui verò extra Iudicium, ac sine iuramento falsum testimonium contra aliquem dixerit in re, quæ sit peccatum mortale, vel grauitè eius honorem lædat, prædictæ pœnæ Talionis, & prædictæ carentiæ vocis actiua, & passiuæ subiaceat.
4. Si quis suadente Diabolo, manus violentas in Prælatum suum iniecerit, quem tanquam Patrem tenetur reuereri, cum iniuria quæ Superiori fit sèper atrox in Iure reputetur, præcipimus vt per triennium in neruo compeditus existat cum ieiunijs in pane, & aqua, flagellationibusque nudo tergore in Capitulo Ferijs sextis prædicti triennij. Postquam verò à neruo exierit, ab Ordinibus sacris, seu ab executione illorum (si quos habuerit) ad arbitrium Iudicis suspendatur; si verò Ordinibus careat, ad eos non poterit ascendere vsque ad dispensationem Capituli generalis.
5. Si quis verò Superiorem suum vulnerare non vereatur, in neruo compeditus existat per triplex triennium cum ieiunijs, & flagellationibus, vt supra. Et postquam à carcere fuerit egressus, sine Cuculla, & sine Monachali corona, cum scapulari tantum sine Capicio incedat vltimus in Conuentu etiam post Noui-

Nouitios, ab Ordinibusque susceptis deponatur, vel eos non suscipiat ad arbitrium vsque Capituli generalis.

6. Si qui per coniurationem, vel conspirationem, vel malitiosam concordiam in Superiore suum manifestè se crexerint, & de malitia, ac falsitate constiterit, à Generali tanquam legitimo Iudice per tres saltem menses carceri mancipentur cum ieiunijs in pane, & aqua, & flagellationibus nudo dorso in Capitulo Ferijs sextis illius temporis, voceque actiua, & passiua per triennium careant.

7. Similiter etiam si coniuratio fiat contra particularem Monachum, ad arbitrium Iudicis taliter Coniurantes puniantur iuxta circumstantias occurrentes.

8. Si quis literas Superioris falsificauerit, vel signum eius adulterauerit, à Ministerio Altaris deponatur, vel ab Ordinibus suscipiendis priuetur pro aliquo tempore arbitrio Iudicis designando, voceque actiua, & passiua per duplex triennium careat, per duplicem mensem Ferijs sextis flagelletur nudo tergo, & ieiunet eisdem diebus in pane, & aqua, atque tandem instrumentis ad scribendum priuetur.

9. Eandem pœnam depositionis, vel priuationis Ordinum, carentiæ vocis actiue, & passiuæ, flagella, ac ieiunia sustineat, qui prædictas Superioris literas aperuerit, & secreta illarum reuelauerit, Secretarius verò si id fecerit, officio suo priuetur.

† Qui verò simpliciter tantum aperuerit, ad arbitrium Iudicis puniatur.

10. Porrò si aliquis secreta Religionis, Conuentus, aut Confilij, quæ in dannum, & perniciem ipsius vergant, extraneis personis reuelauerit, iuxta arbitrium Iudicis, considerata grauitate & qualitate materiæ, pœna carceris, ieiunijs, & flagellationibus grauitè plectatur.

11. Detractores, vel murmuratores ieiunijs, & flagellis emendentur; similiter etiam verbis iniurijs, vel honorem laudentibus alios dehonestantes.

§.

12. Si quis leuiter manus violentas in Monachum subditum iniecerit, tribus mensibus carceri mancipetur à Prælato cum flagellationibus nudo tergo Ferijs sextis prædicti temporis.

poris; quod si eum vulnerauerit cum effusione sanguinis, aut graui, & enormi læsione, tribus mensibus in neruum conijciatur, & alijs tribus in carcere existat, cum ieiunijs, & flagellationibus modo quo supra Ferijs sextis prædicti temporis. Huiusmodi autem pœna secundum grauitatem, aut qualitatem læsionis poterit augeri, aut aliquantulum remitti.

13. Si quis intra septa Monasterij absque licentia Abbatis sui arma habere præsumperit, cum in pœnam Excommunicationis in Iure positam ipso facto incurrat, præcipimus vt per duos menses in carcerem conijciatur cum ieiunijs, & flagellationibus Ferijs sextis, vt supra.

14. Pralati autem qui temerè intra cellulam suam, seu secum arma ferre intra Monasterij septa temerè præsumperit, per duos menses suspendatur. Ad defensionem verò domus arma aliqua sub potestate Cellerarij clausa esse poterunt.

15. Præcipimus in virtute sanctæ Obedientiæ, nè Monachorum aliquis epistolam alteri Monacho Ordinis nostri destinatam rapiat, aut resignet, neque item infamatoriam scribat, & ad Monachorum aliquem dirigat, alioquin, si secus fecerit, grauius puniatur.

16. Si quis furtum aliquod graue semel commiserit, ad arbitrium Iudicis pœnam nerui sustineat cum flagellationibus, & ieiunijs Ferijs sextis, iuxta qualitatem culpæ, & materiæ grauitatem, priueturque à quolibet officio honorifico quod habuerit, voceque actiua, & passiuæ per triennium careat.

Si autem non emendauerit, & secundò furtum commiserit, ultra prædictas pœnas, vltimus in Conuentu semper incedat corona Monachali priuatus.

17. Si quis clauis adulterinas, vel quoduis aliud instrumentum habuerit, quo vel quibus ianua Conuentus, vel Officinarum, vel aliquid ad Monasterium, seu Monachum pertinens, aperire possit, vt multiplicium peccatorum occasio præscindatur, volumus quod in sententiam Excommunicationis ipso facto incidat, & in carcerem per annum detrudatur cum flagellationibus, & ieiunijs (vt supra) Ferijs sextis.

18. Si aliquis simoniacè in Religionem aliquem receperit, vterque recipiens, scilicet & receptus ipso Iure in Excommunicationem

cationem incidunt, & insuper ab executione Ordinum suspendantur, alijsque ad arbitrium Iudicis feriantur pœnis.

19. Si quis in ebrietatem semel prolabatur 30. dierum spatio à vino abstineat: si verò non emendauerit, à Communione sacra submoueat ad arbitrium Iudicis: aquam perpetuò bibat, ad egrediendumq; à Monasterio non concedatur ei licentia.

CAPVT III.

De Pœna subornantium.

1. **V**T omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caueant Monachi à subornationibus, procurationibusve suffragiorum eligentium, tam pro seipsis, quam pro alijs tum in generalibus Capitulis, tum in alijs quibuscunque Congregationibus, nè huiusmodi clandestinis negotiationibus indigni aliquando, seu minùs digni dignioribus præferantur. Vndè præcipimus *in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub pœna Excommunicationis ipso facto incurrendæ* omnibus Monachis Congregationis nostræ tam subditis, quam Prælati cuiuscunque gradus, & dignitatis existant, secundum Constitutionem Pij V. & aliorum Summorum Pontificum, vt neque in Capitulo generali, neque ante illud per sex menses pro se, vel pro alio subornare audeat, suadentes alicui ex electoribus per se, vel per interpositam personam subornando, vt sibi, vel alteri suffragium ferat, aut neget, ad munus Generalis, Abbatis, Diffinitoris, Visitatoris, Socij, atque Secretarij Reuerendissimi, Relatoris, aut Iudicum inhabilitatum consequendum.

2. Volumus præterea vt omnia prædicta in electionibus intermedijs obseruentur sub eisdem præcepto, & censura.

3. Porro si aliquis conuictus fuerit de subornatione intra prædictum tempus facta, & in prædictam censuram inciderit, volumus vt duobus mensibus in neruo compeditus existat, & per unum mensem in carcere reclusus, cum flagellationibus, & ieiunijs, vt supra Ferijs sextis, & postquam à carcere exierit, ultimus in Conuentu per mensem incedat, voceque actiua, ac passiuà per triennium careat, & ab officio suo Abbatis, Diffini-

toris, Visitatoris, Socij, aut Secretarij (si quod ex his habuerit) priuetur.

4. Si verò aliquis extra Capitulum, aut ante sex menses celebrationis illius, vel ante tempora alicuius alterius electionis intermediæ aliquem prædicto modo subornauerit, & de subornatione fuerit conuictus, volumus quòd per duos menses carceris penam sustineat, voceque actiua, & passiua per triennium careat.

5. Si quis denique ad officium obtinendum quorumuis fauorem extra Religionem procurauerit, ad illud inhabilis cenfeatur, & per mensem carceri mancipetur.

6. Vt autem subornatores puniri possint tanquam boni communis hostes, & aduersarij, & eorum negotiationes regegi, atq; legitimè indicari, præcipimus singulis Monachis cuiuscùq; dignitatis, & gradus sint sub* prædictis præcepto, & césura, vt sciètes aliquè prædicto modo subornasse, eundè nuncient personis lib. 1. harù Còst. designatis, antequam ad electionè procedatur: ita vt subornationes quæ post Capitulum generale vsque ad primam Visitationem Reuerendissimi fuerint factæ, ipsi in eadem Visitatione reuelentur; ipseque eos vt supra puniat. Quæ autem fuerint commissæ post primam Visitationem Reuerendissimi vsque ad Visitationem Visitatorum, in eadem Visitatione denuncientur. Quæ denique tertio factæ fuerint post Visitationem Visitatorum vsque ad vltimam, & tertiam triennij, in eadem similiter Visitatione tertia propalentur. Vltimò tandem subornationes quæ fuerint commissæ ab ista vltima Visitatione vsque ad Capitulum generale, vel tempore celebrationis illius, denuncientur tribus Iudicibus supra* designatis. Similiter etiam subornationes quæ in electionibus intermedijs acciderint, personis ibidem deputatis declarentur.

7. Præcipimus denique vt tum prima die Capituli generalis, tum etiam paucis ante horis in electionibus intermedijs, césura sub hac forma à Reuerendissimo, seu electionum Præsidente, subsignata feratur, figaturque à Secretario præ foribus Capituli.

† *Nos Frater N. Generalis huius nostræ Congregationis Benedictinae, cupientes quod electiones faciendæ purè, & sincerè fiant, omnes Monachos Congregationis nostræ admonemus in Domino*

mino

Sup. n. 1.

lib. 1. C. 5.
Cap. 7.

mino ad electiones in presentiarum celebrandas ex vi nostrarum Constitutionum sub præcepto virtutis sanctæ Obedientiæ, & sub pœna Excommunicationis ipso facto subornare in fauorem sui, vel aliorum, aut alia illicita agere non posse, nec non id scientes, subornatores reuelare teneri; unde iuxta prædictas Constitutiones, potestatemque nobis concessam, præcipimus sub præcepto virtutis sanctæ Obedientiæ, & sub pœna Excommunicationis ipso facto incurrendæ singulis quibusque Monachis in hoc Monasterio existentibus, vt omnes qui nouerint subornationes, aliquas factas ad electiones nunc temporis faciendas, quæ iuxta dispositionem, & ordinem nostrarum Constitutionum presenti tempore debeant denunciari, eas, subornatoresque reuelent coram Iudicibus competentibus antequam Electiones ipsæ celebrentur. Pro tribus autem Canonicis admonitionibus tres horas immediatè quamlibet electionem antecedentes assignamus. Datis tali loco, tali die, &c.

8. Huiusmodi autem præceptum, & censura volumus quòd in suo vigore permaneat vsque ultimam electionem faciendam, quantum Generalis, vel quilibet alius Præsidentis eam ferens suum munus deponat, aut alia quauis ratione definat esse.

CAPVT IIII.

De Pœna incorrigibilium.

1. **S**Tatuimus, vt Monachus ille qui ter, aut sæpius à Religione aufugerit, vel etiam qui sæpè sæpius admonitus, & seuerè punitus propter graua peccata quæ commisit, ea tamen non desistit perpetrare, neque timet admittere, pœnasque recusât ferre, & ex earum sæpius repetita inflictione cognoscitur non proficere, adhibita etiam pro salute ipsius (iuxta sanctam Regulam) totius Conuentus oratione, si tamen in sua peruicacia persistens, emendari non vult, talis iste tanquam incorrigibilis, & incurabilis habeatur, per sententiamque in scriptis redactam talis declaretur, & de consortio aliorum tanquam ovis morbidus, ne vniuersum gregem contaminet, carceris reclusioni mancipetur.

2. Licet autem ex Iure communi, & ex auctoritate sanctæ

Regula, sacrarumque Religionum vsu huiusmodi incorrigibiles ab Ordine possint expelli, & eijci; admonemus tamen, & precipimus, vt ad huiusmodi expulsionem decretum sacre Congregationis Concilij Tridentini, Sanctissimi Domini nostri Urbani Papæ VIII. iussu editum diligenter obseruetur, cuius tenor est huiusmodi.

§.

De Regularibus eiectis, seu eijciendis.



S **A C R A** Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini interpretum Regularium eiectorum, & fugitiuorum statui consulere, illorumq; scandala summo perè, & subcrefcentem numerum frangere operæ pretium existimans, auditis Religionum Superioribus, req; diligentissime perpensa, communicato etiam Concilio cum S. D. N. Urbano VIII. atque ex peculiari Sanctitatis sue facultate infra scripta decreta edidit.

Et paucis interiectis, addit.

Ad hæc statuit, vt in posterum è Religionibus nullus legitimè professus eijci possit, nisi sit verè incorrigibilis: Verè autem incorrigibilis minimè censeatur, nisi non solum concurrat ea omnia quæ ad hoc ex Iuris communis dispositione requiruntur, sublatis hæc in parte statutis, & Constitutionibus cuiuscunque Religionis, & Ordinis etiam à Sede Apostolica approbatis, & confirmatis: Verum etiam vnus anni spatium in ieiunio, & pœnitentia probetur in carceribus, proindeq; vnaqueq; Religio priuatos habeat carceres in qualibet saltem prouincia. Elapso autem anno, si nihilominus

minus non respuerit, sed animo indurato in sua peruicacia per seuerauerit, ne contagione pestifera plurimos perdat, tanquam pecus morbida, & membrum putre ejici tandem possit, sed ab ipsomet Generali tantum, de consilio, & assensu sex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus, tumq; non nisi instructo secundum eorum stylum, & Constitutiones processu, & plenè probatis causis expulsionis ad sacrorum Canonum præscriptum.

Sic verò eiectioni quando non redierint ad Religionem, in habitu Clericali incedant, atq; Ordinarij loci iurisdictioni, & obedientie subsint, proindeq; Generalis illico expulsionis sententiam eidem Ordinario notificare teneatur.

Ceterum sacra Congregatio Religionum Superiores serio admonet, ac per Iesu Christi viscera obtestatur, ut memores paternæ charitatis, & mansuetudinis, quam proficitur, nihil intentatum relinquunt, ut lucrentur animas fratrum suorum ferè in profundum malorum delapsas, antequam grauisimum, atq; extremum expulsionis remedium experiantur. Idque èd magis quòd subditorum sanguinem, qui ex malo negligentium, & sui officij immemorum Prælatorum regimine peribunt, Dominus noster Iesus Christus in supremo Dei Iudicio de eorundè Prælatorum manibus sit requisiturus.

Præterea statuit, ut ijdem Superiores nemini ex Religiosis expulsis literas testimoniales concedant, illos ad Sedem Apostolicam reijcientes, vel iubentes aliam ingredi Religionem.

Item ut eiekti extra Religionem degentes sint perpetuo
suspensi ab exercitio Ordinum, sublata Ordinarijs faculta-
te locorum, dictam suspensionem relaxandi, aut moderandi.

Ac postremo censuit esse innouandam, & sue Beatitu-
dinis autoritate innouat. Constitutionem fel. rec. Gregorij
IX. relata in c. fin. Extra. de Reg. ac præterea declarat
eam Constitutionem in ijs quoque vendicare sibi locum, ser-
uandamq; esse, qui iuste diffinitiuèq; ac Iuris ordine seruato,
expulsi fuerint, dummodo tamen in expulsis huiusmodi subsit
spes euidentis emendationis, ex literis saltem testimonialibus
Ordinarij, cuius conscientiam in his literis concedendis sa-
cra Congregatio serio oneravit, &c.

Ne qua verò difficultas in suprascriptis exequendis
suboriatur, sacra Congregatio Sanctissimo Domino nostro
annuente, atque approbante, vniuersis Generalibus, Prouin-
cialibus, &c. iniungit, serioq; mandat, ut illa diligenter
obseruent, &c.

Si quis verò ipsorum aduersus ea quoquo modo facere,
vel moliri præsumpserit, ipso facto pœnam incurrat pri-
uationis omnium officiorum quæ tunc obtineat, vocisq; acti-
uæ, & passiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in poste-
rum obtinenda, pœnaq; huiusmodi sit Sanctitati suæ, ac
Sedi Apostolicæ reseruata, &c.

Non obstantibus quibuscunq;, &c. Datis

Romæ Die 21. Septembris 1624.

C. Card. de Torres.

Locus ✠ figilli.

Prosper Fagnanus sac. Congr. Secr.

3. In obseruationem igitur prædicti Decreti, præcipimus vt in singulis Capitulis generalibus, sex illi Monachi ex grauioribus eligantur, de quorum consilio, & assensu cum Reuerendissimo pariter verè incorrigibiles possint ab Ordine expelli.

4. Admonemus autem quòd ad hoc vt aliquis verè incorrigibilis secundum prædictum decretum ad effectum expulsionis censeatur, trina conditio requiritur. *Prima*, quòd incorrigibilis sit secundum Iuris communis dispositionem, si nimirum, ter aut sapius admonitus, ac punitus, à præteritis criminibus grauibus, aut similibus non desistat, vel si assignatum penitentia locum deserat fugiendo. *Secunda*, quòd per anni spatium in ieiunio, & penitentia probetur in carceribus. *Tertia*, quòd elapso anno adhuc non resipiscat, sed animo indurato in sua peruicacia perseueret.

5. Admonemus etiam quòd iuxta prædictum decretum renouationemque decretalis Gregorianæ cap. finali de Regular. iuste etiam eiectos, & expulsos recipiendos esse, dummodò tamen euidens emendationis spes in eis detur, & Monachorum scandalum, seu contaminatio minimè timeatur.

6. Cum ergo iuxta prædicta aliquis tanquam verè incorrigibilis de assensu prædictorum Patrum fuerit expellendus, præcipimus vt legitimis prius probationibus de incorrigibilitate conuincatur, & per sententiam iuridicè efformatam, tanquam putre membrum, seu ovis morbida expellatur; denturque ei literæ dimissoriae, quæ eiectionis sententiam contineant, & in quibus admoneatur se à votis solemnibus solutum non esse, habitusque Clericali induatur, Monachali detracto, atque præcipiatur ei ne in illo incedat, sub aliqua certa pœna; expulsionisque sententiam Ordinario loci, cuius iurisdictioni expulsus deinceps subest, Generalis se illicò notificare (ex prædicto decreto) teneri aduertat.

§.

8. Ad calcem tandem huius Constitutionis aduertendum duximus. *Primo*, quòd cum delicta in multiplici sint differentia, singulisque specialis pœna difficile constitui possit, Superiores in iudicandis, ac puniendis, quæ hic sunt prætermissa, & malitia passim parturit humana, Canonicis sanctionibus studeant conformari, Religionis item consuetudini, atque pœnis
alio-

aliorum similium delictorum, ita vt pœna quæ ex arbitrio illorum imponenda est, non ex libera prorsus voluntate, sed ex voluntate iusta proficiscatur. Respicendum namque est iudicanti ne quam aut durius, aut remissius constituat, quam causa deposcit, nec enim aut seueritatis, aut clementiæ gloria assestanda est, sed proprio iudicio prout quæque res expostulat statuendum, ita vt pro magnitudine iniquitatis, magnitudo supplicij sit.

† Magnitudo autem, aut paruitas expendenda est ex qualitate personæ peccantis, ex ætate, malitia, ignorantia, seu scientia illius, ex qualitate item personæ in quam peccatur, ex damno illato, ex circumstantijs scandali, loci, ac temporis peccati commissi, & alijs.

9. Aduertendum *secundò* duximus; quòd licet Iudex penam Iure constitutam imponere teneatur, ex legitimis tamen causis potest de bono & æquo pœnam Iure constitutam, vel temperare, vel augere, vt iuxta criminis mensuram sit plagarum modus. Quando tamen non occurrerint circumstantiæ nimium aggranantes, aut alleuiantes, volumus quòd pœna à lege statuta imponatur.

10. Aduertimus tandem, ac præcipimus *tertiò*, quòd si Prælati præceptum aliquod graue violauerint specialem penam habens annexam, subditorum statui præcipue concernentem, vt iuxta culpæ, & materiæ grauitatem ad arbitrium Iudicis priuentur, aut suspendantur, ipsisque vel alijs pœnis, secundum mensuram delicti, scandali, & alias circumstantias puniantur.

§.

De Pœna Appellantium.

Circa Appellationes, quæ pacem & Religionis quietem euertere solent, declaramus *primò* Monachos appellare non posse à præceptis, pœnis, sententijs, & castigatibus iuxta Regulam, seu Constitutiones factis, latis, aut impositis, cum Prælati de reformandis, & corrigendis moribus, de culpisque puniendis agunt.

Secura

Secundò, quòd si aliquis grauari se sentiat, Pralatumque iuxta punitionis terminos excedere, ne defensionem fortè naturalem negare videamur, per modum querellæ poterit prouocare ab Abbate ad Generalem, à Generali, aut Visitatoribus ad Diffinitorium, iuxta supradicta in casibus ibi assignatis.

12. Ad Tribunalia verò extra Religionem pro euitanda disciplina, & correctione appellare minimè licet, tùm iuxta Constitutionem Alexandri III. *Quoniam sacrosancta* (inquit) *Romana Ecclesia huiusmodi Appellationem admittere non consuevit, ne Monachis præbeatur audacia delinquendi, & c.* tùm etiam iuxta Priuilegia nobis, vel immediatè, vel per communicationem à Summis Pontificibus concessa.

13. Quapropter prædictis adherentes statuimus, & precipimus in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub pena Excommunicationis ipso facto incurrendæ, vt Monachorum nemo ad Superiores quoscunque per modum Appellationis, querellæ, aut simplicis defensionis recurrere possit, aut de facto recurrat, nisi hoc ordine gradatim seruato, nulloque medio prætermissio. Ab Abbate ad Generalem, à Generali, seu à Visitatoribus ad Diffinitorium; à Diffinitorio, seu à Iudicibus inhabilitatum tempore Capituli ad ipsum Capitulum: tempore verò electionis intermedia ad ceteros Electores, qui ad electionem ipsam faciendam fuerint congregati. Quod si aliquis secus fecerit, in carceri mancipetur, donec præscriptum ordinem seruet.

C. De priorè
in 2. Decretali.
li. collectione
tit. de appel.
c. 3. apud An-
tonium Au-
gustinum.



CONSTIT

CONSTITVTIO IX.

De Donatis, de modo loquendi, & scribēdi,
Constitutionesque istas alterandi.

CAPVT I.

*De Receptione Donatorum, & alijs ad eos
spectantibus.*

1. **Q**UONIAM domus Dei diuersis indiget ministris statuimus, vt Fratres laici qui communiter Donati dicuntur, in Monasterijs Ordinis nostri recipiantur, præuia inquisitione de genere, de moribus, & vita, & approbatione illius, prout supra libro 2. fieri præcipitur.

2. **H**abitus illorum erit tunica ex lana nigricante *carago-*
za vulgò nuncupata, scapulare ex *fargia*, vel *stammenia* cum caputio ab anteriori parte clausum, & pallium oblongum ex lana prædicta, tondeanturque sine corona Monachali.

3. Quod si aliqua persona grauis inter Fratres laicos velit recipi, prudenti considerationi Reuerendissimi committimus, vt pensatis illius meritis, & nobili qualitate personæ (si merita, & nobilitas id postulent) tunicam nigram, cucullam, & coronam Monachalem ei possit concedere, licet seruitio Chori non destinetur.

4. Recepti huiusmodi Fratres Magistro idoneo commendentur, qui eis sanctam Regulam legat, & explicet, ac cætera omnia, quæ ad statum suum pertinent, & scire oportet eos doceat, ordinariusque illorum Confessarius sit, cum eis Capitulum habeat, eos reprehendat, ac penitentijs regularibus puniat.

5. Anno nouitiatus transacto, postquam coram Abbate, & Conuentu voluntatem perseuerandi ter temporibus solitis, iuxta sanctam Regulam explicuerit, fueritque approbatus professionem in Capitulo coram omnibus emittat.

Forma

6. Forma autem professionis hæc erit: *Ego Frater N. natus tali loco promitto coram Deo, & omnibus Sanctis eius obedientiã, castitatem, & paupertatem secundum sanctam Regulam Beatissimi Patriarche N. Benedicti, atq; perpetuo dono me huic sue Religioni, in presentia Reuerendi Patris Fr. N. huius Monasterij Abbatis, tali die, talis mensis & anni; & subscribat.*

7. Qua professione perlecta, genuflectatur professus coram Abbate, & Missale quod Abbas apertum habebit in manibus deosculetur. & chartam Professionis in eo deponat.

Deindè prosternat se in medio Capituli, omnique Conuentu genuflexo, Cantor primus, & secundus, in medio item genuflexi incipiant Litaniã intonatã, quã in Professione Monachorũ Choristarũ cantari solet. Et in fine dicat Abbas Versus, & Orationes, quã post illam in Processionario habentur. *Deus indulgentia, &c. Deus qui per coeternum, &c. Domine Iesu, &c. Sancte Spiritus, &c.* Quibus finitis eum benedicat dicens: *Benedictio Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus Sancti descendat, & maneat super te semper.* Resp. *Amen.* surgat tunc professus, & manum Abbatis deosculetur, & ceteros Monachos amplectetur.

8. Donati ad nullam electionem vocem actiuam, aut passiuam habebunt; neque ad emphyteusum concessionem, aliasvè scripturas subsignandas vocabuntur. Ordinibus nullatenus inicientur, nec Reuerendissimus, aut Prælati oppositum facere audeant, & præsumant.

9. In ministerijs temporalibus occupentur, Officialium coadiutores sint, Dispensatores, Refectorarij, socij senum, cimbala pulsent, & in alijs huiusmodi, tum intra, tum extra Monasterium diligenter, & obedienter seruiant.

§.

De Precibus à Donatis recitandis.

10. **Q**uamuis Donati ad Horas Officij diuini non teneantur, statum tamen, vt aliquid illarum loco recitent. Pro Matutinis igitur dicto Versu, *Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam, & Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina.* Gloria

Patri, & Filio, & Spiritui Sancto; Sicut erat in principio, & nunquam semper, & in secula seculorum, Amen. Alleluja, & à Septuagesima usque ad Pascha, Laus tibi Domine Rex eterna glorie recitent quindecim vicibus, Pater noster, & Ave Maria, & in fine cuiusque dicant Versum Gloria Patri, & Filio, &c.

11. Pro Laudibus recitent quinquies *Pater noster, & Ave Maria.* Et in fine cuiusque Versum *Gloria Patri, &c.* Deinde dicant Versum; *Domine exaudi orationem meam.* Resp. *Es clamor meus ad te veniat.* Orémus. *Actiones nostras quesumus Domine, aspirando praeueni, & adiuvando prosequere, ut cuncta nostra Oratio, & operatio à te semper incipiat & per te cepta finiatur. Per Christum Dominum nostrum, Amen.* Vers. *Fidelium anima per misericordiam Dei requiescant in pace. Amen.* Utimò tandem pro commemoratione S.P.N. Benedicti recitent *Pater noster, & Ave Maria.*

12. Pro Prima, dicto Versu. *Deus in adiutorium, &c.* dicant ter *Pater, & Ave Maria,* cum *Gloria Patri, &c.* in fine cuiusque, deinde dicant *Credo, & Confessionem generalem,* eaque finita Versum, *Dignare Domine die isto, sine peccato nos custodire.* Vers. *Domine exaudi orationem meam, &c.* Orémus. *Actiones nostras quesumus Domine, &c.* vt supra.

13. Pro Tertia; similiter etiam, pro Sexta, & Nona dicto Versu *Deus in adiutorium, &c.* dicant pro singulis Horis praedictis ter *Pater noster, & Ave Maria,* cum *Gloria Patri, &c.* in fine cuiusque, deinde Vers. *Domine exaudi orationem meam, &c.* Orémus. *Actiones nostras, &c.* vt supra.

14. Pro Vesperis dicto Versu, *Deus in adiutorium, &c.* dicant septies *Pater noster, & Ave Maria,* & cetera vt supra in alijs Horis. In honorem autem, & pro commemoratione S.P.N. Benedicti dicant *Pater noster, & Ave Maria,* vt in Laudibus.

15. Pro Completorio, dicant primò Confessionem generalem, deinde Vers. *Converte nos Deus salutaris noster, & auerte iram tuam à nobis. Deus in adiutorium, &c.* quinquies postea *Pater noster, & Ave Maria, Credo in Deum, &c.* Vers. *Dignare Domine nocte ista sine peccato nos custodire.* Vers. *Domine exaudi orationem meam, &c.* cum Oratione, vt supra, & in fine dicant Antiphonam *Salve Regina, &c.* Vers. *Ora pro nobis sancta Deigenitrix. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.* Orémus.

Beatz

Beatæ, & gloriosæ, semperque Virginis Maria, quæ sumus Domine, intercessio gloriosa nos protegat, & ad vitam perducat æternam. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

16. Omnibus Ferijs secundis, quartis, & sextis recitent pro Fratribus, & Benefactoribus Defunctis septies *Pater noster*, & *Aue Maria*, & in fine cuiusque. *Vers. Requiem æternam dona eis Domine, Et lux perpetua luceat eis.*

C A P V T II.

De modo loquendi, & scribendi.

1. **C**um ex sancta Regula habeatur quomodò Abbas, & Capit. 33
Monachi vocari debeant, illi adhaerentes circa nuncupationes, ac titulos, vt in omnibus debitus seruetur ordo, hæc statuere libet.

2. Primò, qui actualitèr Generalis est, Reuerendissimi Patris nostri, ac Reuerendissimæ Paternitatis titulo voce, & scriptis decoretur.

3. Qui Generales fuere Reuerendi admodum Patris nostri, Reuerendæque Paternitatis nuncupatione gaudeant.

4. Abbates actuales Domni Abbates, iuxta sanctam Regulam vocentur: & Paternitatis titulum habeant; atque à subditis suis, *nostri Patres* nuncupentur.

5. Diffinitores, Visitatores, Doctores, Socii, & Secretarius Reuerendissimi, Professores Academiæ, Prædicatores generales, Magistri Nouitiorum, Lectoresque emeriti, Paternitatis titulo appellentur, similiter etiam Commissarij Reuerendissimi, & substituti Diffinitorum, aut Visitorum, quandiu vices illorù egerint inter se. Quod si aliqui ex prædictis simul alicubi concurrant, seruent inter se ordinem sedendi in Capitulo generali.

6. Ceteri Monachi qui Sacerdotes professi fuerint, Patres, & Reuerentiæ titulo vocentur; qui non fuerint Sacerdotes, vel Sacerdotes Nouitij extiterint, Fratres appellentur; & vestræ charitatis titulo condecorentur.

7. Idem quoque in scriptis, seu epistolis seruetur. Qui verò hic statuta non seruauerint, aut alitèr fecerint, disciplina regulari subiaceant.

CAPVT III.

De modo alterandi Constitutiones istas.

1. **Q**uod attinet ad abrogationem harum Constitutionū, cum leges, firmæ esse debeant, ac stabiles, nec facile mutandæ, statuimus, vt nulla constitutio hîc à nobis sancita abrogari possit, nisi in tribus Capitulis generalibus cunctis suffragantibus, per phaseolos albos, ac nigros, è tribus vocalium partibus duæ saltem partes in abrogationem alicuius Constitutionis consentiant, & concurrant.
2. Similiter etiam, vt aliqua noua Constitutio his addatur, quæ Constitutionis vim, & stabilitatem obtineat prædictus ordo seruetur. Quod si secûs fiat, neque Constitutionis factæ abrogatio, neque nouæ additio vllius sint roboris, aut vigoris.
3. Ad dispensandum verò in aliquo casu singulari, cum aliqua singulari persona maior pars Capituli generalis sufficiet. Præcipimus autem vt dispensationes minimè fiant, si intercedat præiudicium tertij, alioquin irritæ sint.
4. Maior ite.n pars Vocalium sufficiet, vt aliqua noua definitio fiat, Definitiones autem huiusmodi volumus quod ab vno Capitulo vsque ad alterum tantum perennent, nisi de nouo à maiori similiter parte confirmentur.
5. Quoniam verò ignorantia legum, & obliuio excusationis solet esse velamen, præcipimus vt Constitutiones has, definitionesque Capituli generalis singulis ternis mensibus in Refectorio coram Conuentu publicè legantur, ita vt ab omnibus audiri, ac percipi possint. Omnes autem Cōstitutiones alias, definitiones, ceremonias, præcepta, pœnas, & censuras, quæ à nobis hîc statutis, ordinatis, sancitis, & impositis quoquo modo aduersantur, abrogamus, & irritamus, volentes quod sole Constitutiones istæ obseruentur, cum præceptis, quæ in illis, & prout in illis imponuntur, mandantesque vt illarum confirmatio à Sede Apostolica quamprimùm procuretur, & consequatur.
6. Si autem aliqua fortè contra vel præter ius commune, statuta inueniantur (sicut decreta sacrorum Canonum, sacrique Conci-

Conciilij Tridentini, præ oculis semper habuimus) Sanctitatem suam humiliter precamur, vt à nobis statuta, iuxta mores, ac tēpora, & secundum quod exigit regimen Monasticum intra priuatos parietes Monasterij, ac Religionis exercendum, de benignitate Sedis Apostolicæ, de plenitudine potestatis, & auctoritate ipsius, defectus omnes Iuris, aut facti supplendo, dignetur confirmare, & approbare.

5.

7. Cum autem obligatio legis promulgationem præquirat, nos prædicti, & infra scripti Deputati Reuerendissimum P. Generalem obsecramus, vt Constitutiones has, Caremonias, & Pausas à nobis reuistas, & correctas, iuxta commissionem præcedentis Capituli generalis, citius quoad fieri possit, typis mandare curet, ac per Monasteria Congregationis, Brasiliensemque Prouinciã promulgare, vt transacto certo temporis termino in proprio suo diplomate designando, Constitutiones, & cætera omnia prædicta, à nobis reuista, benè expensa, & considerata, sub pœnis, & præceptis in illis impositis obseruentur, atque secundū illa de verbo ad verbum à nobis audita, & approbata Ordo noster deinceps regatur, & gubernetur. Ita decernimus, volumus, & statuimus nomine nostro, nomine item Capituli generalis, cuius vicem gerimus, totiusque Congregationis, in cuius fidem libenter subscribimus in hoc Monasterio S. Martini Tibaniensis anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo octavo decimo die Septembris.

Alia pagina...

Legitimus...



Alia pagina...

Declaramus Magistros in sacra Theologia, qui hætenus ad Capitulum generale venire consueuerunt, Vocales esse in eo quoad vixerint; Procuratores item Curiales vocem habituros in Capitulo proximo.

Decla.

Declaramus secundò, & volumus quòd pensiones solite, contributiones pecunie, applicationes, & expensiones illius, ac cetera huiusmodi, quæ vel ad Congregationem, vel ad Monasteria, seu loca Ordinis quoquo modo pertinent, omnia in statu quo hætenus erant, perseverent vsque ad Capitulum generale proximè celebrandum, in quo de singulis prædictis tractetur, & quid agendum sit decernatur.

*M. Fr. Leo à Sancto Thoma
Generalis S. Benedicti.*

Fr. Paulus ab Spiritu Sancto
D. Abbas S. Benedicti Oly-
siponenfis.

Fr. Antonius Ribeiro D. Ab-
bas S. Matie Palumben-
fis.

Fr. Antonius à Regibus olim
Generalis.

Fr. Iacobus de Carualho ele-
ctus vice R. P. Fr. Antonij
à Regibus aliquandiu ab-
sentis.

Fr. Martinus D. Abbas S. Be-
nediti Portucallensis, olim
Generalis.

Fr. Thomas ab Auxilio Diffi-
nitor Primus, olim Gene-
ralis.

Fr. Cyprianus à S. Andrea
Vifitator Primus.

Fr. Theodosius à S. Benedicto
Notarius, & electus vice R.
P. F. Cypriani, aliquandiu
absentis.

*M. Fr. Benedictus à Cruce
Procurator Congregationis.*

Et ego Fr. Theodosius à S. Benedicto Secretarius Reueren-
dissimi, & Notarius prædictæ Congregationis fidei do om-
nia prædicta à Patribus Deputatis fuisse tractata, & statuta,
eosque manu propria subscripsisse, die, & anno, vt supra.

Fr. Theodosius à S. Benedicto.

Finis, Laus Deo, Beatissimoque Patriarchæ;
ac Parenti Benedicto.

CONFIRMATIO
ILLVSTRISSIMI D. DO-
mini Laurentij Tramalli Episcopi Hye-
racensis, in Portugalliæ Regnis Colle-
ctoris generalis Apostolici cum
facultatibus Nuntij, &c.

Illustrissime Domine,



EXPONITVR Illustrissimæ Vestrae pro parte
M. Fr. Leonis à S. Thoma Generalis Ordinis S.
Benedicti Regnorum Portugalliæ, quod ex de-
creto Capituli generalis proximè celebrati anno
1626. Constitutiones prædicti Ordinis sui, à sep-
tem Monachis deputatis sunt reuisæ, & reformatæ, & aliquæ de
nouo antiquis additæ, prout prædicti deputati, ad bonum regi-
men Congregationis suæ magis expedire iudicarunt. Quoniam
verò ex mandato Prædecessoris Illustrissimæ V. non possunt
hæ nouæ Constitutiones euulgari, quin priùs ad Illustrissimam
Vestram transmitantur, eas coram Illustr. V. præsentat: Et ne
defectu Confirmationis instabiles maneant, minusque habeant
authoritatis pondus, confirmatæ verò melius, & perfectius,
absque vlla controuersia in prædicta Congregatione deinceps
obseruentur, &c.

Supplicat humiliter præcitus Generalis, vt ex beneplaci-
to Illustr. V. prædictæ Constitutiones possint promulgari, atque
tùm antiquas, tum etiam de nouo additas, nec non de benigni-
tate Illustrif. V. modificatas auctoritate Apostolica dignetur
confirmare, supplendo de plenitudine eiusdem potestatis ali-
quem defectum Iuris, vel facti (si quis in eis forsitan fuerit in-
uentus)

Pp

uentus)

uentus) præcipiendoque; ut omnes in prædicta Congregatio-
ne, & à Monachis illius, siue Prælati sint, siue subditi in posterum
obseruentur, &c.

*Expediatur prouiso Confirmationis in for-
ma, ut petitur. Olyssipone die 20. Februar.
629.*

Laurentius Episc. Hyerac. Collector.

LAV.

LAVRENTIVS Tramassus Dei, & Apostolicæ
Sedis gratia Episcopus Hyeracensis, & Sanctissimi
Domini nostri Domini V R B A N I diuina prou-
dentia Papæ VIII. in Portugallia, & Algarbiorum Regnis,
atque Dominijs Collector generalis Apostolicus cum fa-
cultatibus Nuntij, &c. Attentis narratis, & petitis in re-
troscripta petitione R. P. M. Fratris Leonis à S. Thoma Ge-
neralis Ordinis S. Benedicti prædictorum Regnorum, Au-
thoritate Apostolica nobis concessa, & qua fungimur in
hac parte Constitutiones dicti Ordinis, tam antiquas,
quàm reformatas, ac per nos modificatas, de quibus in
scriptis præsentibus agitur, omni meliori modo, quo pos-
sumus tenore præsentium confirmamus, & approbamus:
omnesque Iuris, & facti defectus (si qui forsitan interue-
nerint) in hisdem supplemus: ac eadem auctoritate Apo-
stolica, vniuersis, & singulis Superioribus, ac cæteris Reli-
giosis prædicti Ordinis præsentibus, & futuris ad quos spe-
ctabit, præcipimus, & mandamus **IN VIRTUTE
SANCTAE OBEDIENTIAE**, vt illas in omni-
bus, & per omnia, in posterum prout iacent adimpleant, &
obseruent, & ab alijs adimpleri, & obseruari faciant, in con-
trarium facientibus non obstantibus quibuscunque. In
quorum fidem præsentibus manu nostra subscriptas fieri, ac
sigilli nostri impressione communiri iussimus. Datis Oly-
sippone die vigesima mensis Februarij, Anno Domini mil-
lesimo sexcentesimo vigesimo nono. Pontificatus prædicti
S. D. N. Papæ anno sexto.

*Laurentius Episcop. Hyeracensis
Collector Apostolicus.*

Locus ✠ Sigilli.

Regista lib. 1. fol. 217.

Gaspar Galler:
Abbreuiator.

MODERATIONES
 NES ALIQUAE
 PRAECEDENTIVM CON-
 STITUTIONUM confirmatae ab Illustrissi-
 D. D. Laurentio Tramalo Collecto-
 re generali Regnorum Portugaliae, ad
 instantiam Capituli generalis
 celebrati Anno 1629.

B X L I B. I.



I B. 1. *Const. 3. cap. 2. n. 5. §. Ad passivas &c. in fi-
 ne, §. Ita apponatur.* Permissum tamen erit, hoc in
 casu ad Abbatiam Olyssipponensem; Conimbricen-
 sem, & Portugallensem, etiam alios Abbates
 actuales promovere.

Circa ele-
 ction. inter
 medias pag.
 24. n. 50

*Hoc etiam infra in Confirmatis à S. D. N. Urbano VIII. &
 aliqua alia in terminis continentur, unde ea hic repetere super-
 uacaneum est, cum ibi formaliter habeantur, proindeq; hic solum
 inserimus quae non à Papa, sed à solo Illustrissimo D. Collectore
 sunt confirmata, & reformata.*

2. *Constit. 4. c. 1. n. 4. ubi dicitur.* Noua Generalis cele-
 bretur electio in Monasterio, quod commodius visum fuerit,
 &c. *ita reformetur.* Noua Generalis celebretur electio in Mo-
 nasterio destinato à Capitulo Generali, ad sequens Capitulum
 Celebrandum &c.

Circa cele-
 bratione ca-
 pit. inter
 medij pag.
 36. n. 10

3. *Const. 5. cap. 5. n. 4. ubi agitur de causis priuationis Ge-
 neralis, tertia, & 4. cautela ita reformetur.* Tertia si ipse Gene-
 ralis leges Religionis in materia graui saepius violet, neq; ob-
 seruet, & ab alijs subditis obseruari minimè curat, cum no-
 bili negligentia, & remissione. *Quarta.* Si graues aliquas pro-

Circa cau-
 sas priuatio-
 nis genera-
 lis pag. 53.

probatas, aut manifestas Abbatum, seu Subditorum culpas ad eius notitiam delatas, impunitas relinquat.

Circa Capitulare in priuatam voce actiua, vel passiua pag. 59. n. 6.

4. *Const. 6. cap. 3. n. 6. Post finem huius numeri addantur sequentia verba.* Quod si distulerint etiam ex quacumque iusta causa, & feratur sententia continens pœnā suspensionis actiua seu passiuæ vocis, quæ publicetur per duos menses ante Capituli tempus, talis sententia etiam pro delictis commissis intra dictum tempus, non poterit impedire, quominus talis, sic suspensus in Capitulo Generali vtramque vocem habeat, sed peractio Capituli observabitur suspensio vsque ad completam sententiæ tempus.

EX LIB. II.

Circa annos Prædicatorum generalium pag. 134. n. 16.

3. *Lib. 2. Const. 2. cap. 6. n. 16. in fine huius numeri addantur sequentia verba.* Porro Prælati nullum tempus officij sui computabitur ad prædictos quindecim annos explendos, computabitur tamen Diffinitoribus, & Visitatoribus, si durante eorum officio, ut cæteri Prædicatores detabula, prædicare voluerint.

Circa Titulos Casaliū extra monasteriū faciendos pag. 166. n. 50.

6. *Const. 3. cap. 1. n. 50. Vbi agitur de Prædiorum titulis faciendis in locis remotis, illa verba (ex licentia Capituli Generalis, ita reformatur; ex consensu Capituli Conuentualis.*

Circa idem pag. 167. n. 52.

7. *Et n. 52. vbi dicitur; Fuit lecta &c. ita apponatur.* Fuit lecta in Conuentu, potest fieri titulus tali, vel tali Personæ cum tali, vel tali pensione, & alias titulus nullius vigoris sit. *Et subscribant Abbas, & omnes Monachi cum Notario.*

EX LIB. III.

Circa matutinum recitandum in monasterijs minoribus pag. 202. n. 2.

3. *Lib. 3. Const. 1. cap. 3. n. 1. ita reformatur.* Statuimus ut in Monasterijs minoribus, quæ decem saltem Monachos Conuentuales habuerint, noctu surgant Monachi ad matutinas præces eadem hora, qua cæteri in alijs Monasterijs maioribus surgere solent, & eas cum debita pausa attentè, ac deuote recitent, & in fine laudum intonatam saltè dicant Antiphonā. Aue stella matutina.

Circa idem pag. 202. n. 2.

9. In monasterijs autem in quibus non fuerit prædictus numerus fuerint tamen sex Monachi, non teneantur noctu surgere, nisi

nisi singulis Dominicis, ac Festis, que observari solent. Reliquis vero diebus prædictas præces recitent in hyeme ad horam salutationis Angelicæ. In æstate vero ad horam quintam matutinam, semper tamen innotatam dicant prædictam Antiphonam Ave stella matutina.

11. Curet tamen Religio, ut quam primum fieri poterit, in omnibus Monasterijs duodecim saltem constituantur Monachi, neq; de novo recipiantur Monasteria nisi in ipsis post extractam fabricam, prædictus saltem duodenarius numerus ex consuetis redditibus sustentari possit.

11. Num. 2. §. Hora Tertia Or. ita reformetur. Hora Tertia recitetur similiter in Choro Tertia, Sexta, & Nona officij diuini cum eisdem Horis Domine nostræ. Deinde si ad finem saltem quinque Monachi, cantetur missa, eaq; finita dicatur Preciosa, ferijsq; sextis habeatur Capitulum culparum.

12. Num. 5. §. Vesperis autem Or. ita reformetur. Vesperis autem finitis præcipimus, ut tribus diebus per hebdomadam, omnibus Conuentualiter congregatis lectio casuum conscientie habeatur per horæ saltem dimidium legentè &c. usq; ad finem.

13. Constit. 8. c. 2. m. 5. Post finem addatur. Si vero ex proposito, seu animo deliberato Prælatum suum, armis vel baculo, vel quouis alio instrumento vulnerauerit, per viginti annos in neruo compeditus existat. Si autem sine vulnere, animo deliberato quouis modo percutiat per triplex triennium eadem puniatur poena cum jejunijs, & reliquis, ut dictum manet in simplici vulnerante. initio n. 7.

14. Et num. 6. ita apponatur. Si qui per coniurationem, vel coſpirationem in superiorem suam se erexerint, ut illi noceant seu crimen aliquod falsum imponant &c. Usque ad finem, ubi hæc verba addantur. Acrius deinde huiusmodi delinquentes potestunt puniri iuxta coniurationis, & coſpirationis qualitatem.

15. Et num. 12. in 4. linea apponatur. Quod si eum leuiter, vulnerauerit, cum sanguinis effusione per sex menses in neruum conijciatur, & totidem in carcerem. Si autem vulnus graue extiterit in neruo per tres annos existat, per totidemque recludatur in carcere cum jejunijs, & flagellationibus &c.

Circa numerum Monachorum, in monasterijs minoribus.

Circa missam canendam pag. 202. n. 2.

Circa lectionem casuum conscientie in monasterijs minoribus. pag. 203. n. 5.

Circa prænam vulnerantis Prælatum pag. 273. n. 5.

Circa penam coſpirantiũ pag. 279. n. 6.

Circa penam vulnerantis aliũ Monachum pag. 280. initio illius.

- Circa pœnā
epistolam in
famatoriam
scribentis
pag. 280. n.
25.
16. *Et num. 15. Ita apponatur.* Præcipimus in virtute sanctæ
obediencie, ne aliquis Monachus Epistolam alteri Monacho
destinatam rapiat, aut aperiat, Epistolam vero infamatoriam,
scu *conuictiosam, aut iniuriosam, nulli Monacho, vel seculari,*
Monachus aliquis per se, vel per alium scribat, alioquin ipso facto in
sententiam excommunicationis incurrat, tribusque mensibus
carcere cum jejunijs, & flagellationibus ferijs sextis mancipetur.
- Circa pœnā
furātis pag.
280. n. 16.
17. *Et num. 16. Ita apponatur.* Si Monachus furtū aliquod
leue commiserit, tribus mensibus in neruo totidemque in carcere
existat. Si autem furtum *grauē* fuerit, per annum in neruo,
per totūque tempus in carcere recludatur, cum jejunijs, & flagellationibus
assuetis, ferijs sextis, priueturque quolibet officio honorifico
quod habuerit, voceque actiua, & passiua per triēnium careat.
Quod si furtum fuerit *grauissimum* duplicentur pœnæ, & amplius
poterunt augeri, iuxta materiam qualitatem, & criminis qualitatem.
18. Si autem Monachus *secundum* foritum commiserit, iuxta
qualitatem furti duplicentur pœnæ. Si ad *tertium* uero perueniat,
tanquam in corrigibilis habeatur. *Græue* autem furtū
reputabitur quod peruenit ad summam viginti cruciatorum,
grauissimum uero, quod summam triginta cruciatorum excedit.
- Circa pœnā
clauis falsas
habētis pag.
280. n. 17.
19. *Et num. 17. in fine apponatur.* Dummodo cum istis clauibus
nullum crimen committat, quod si commiserit, duplicentur
illi pœnæ delicti commisi.
20. *Consl. 8. cap. 3. num. 1. Ita reformetur.* Ut omnis officiorum
ambitus, occasio præcludatur, caveant Monachi a subornationibus,
procuracionibus, uel suffragiorum eligentium, tam pro se ipsis
quam pro alijs, tum in Generalibus Capitulis, tum in alijs
quibuscunque congregationibus, ne clandestinis, & illi itis
negociationibus, scu promissionibus indigni aliquādo, seu
minus digni, dignioribus præferantur. Vnde præcipimus
in virtute sanctæ obediencie, & sub pœnâ excommunicationis
ipso facto incurrendæ omnibus Monachis congregationis
nostræ tam subditis quam prælatis, ut neque in Capitulo
Generali nec, extra illud quocumque tempore, pro se, vel pro alio
publice, uel occulte laborare audeant suadentes alicui ex
electoribus

electoribus, ut sibi vel alteri suffragium ferat, aut neget, ad summum Generalis, Abbatis, Discreti, Visitatoris, Socii, aut iudicium inhabilitatum consequendum.

Neque similiter Capitulares sub eodem præcepto, & Censura cum clamore, seu alta voce, & tumultuose contendant, siue afferant talem, vel talem personam debere, vel non debere in aliquod ex prædictis officijs eligi, Coacti tamē Capitulo poterit quilibet Capitularis cum alio, vel ad summum tres Capitulares simul inter se colloqui, conferre, & tractare quæ ad maiorem, & magis concordem Capituli, & electionum celebrationem expedire videbuntur, præsertim, ut digniores eligantur, & electiones prudenter, & convenienter iuxta exigentiam locorum, & officiorum fiant ad melius regimen, & ad maiorem utilitatem Congregationis.

Postquã vero factum fuerit signum ad quamlibet singularẽ sessionem celebrandam usq; ad finem illius, omnibus, & singulis Monachis, & Capitularibus præcipimus sub eodem præcepto, & censura ipso facto incurrenda, ne cum quocumq; alio colloqui, seu sermoeinari audeat, etiam per modum Consilij de personis ad prædicta officia eligendis, neque alteri suum suffragium quovis modo manifestare.

Numerus secundus relinquatur prout iacet.

21. Ex num. 3. deleantur Verba (intra prædictũ tẽpus facta.

22. Numerus quartus deleatur totus.

23. Num. 5. Ita ad finem addatur. Monachi verò qui huiusmodi factis ducti, officia Religionis alicui Monacho contulerint, seu ad ea suffragium suum, etiam sine effectu dederint, eo ipso sententiam excommunicationis incurrant.

24. Ex num. 6. deleantur Verba, sub prædictis præcepto, & Censura.

Numerus septimus relinquatur prout iacet.

¶ Censura autem ferenda in hunc modum efformetur.

25. Nos frater. N. Generalis huius nostræ Congregationis Benedictinæ cupientes quod electiones faciendæ in hoc capitulo pure, & sincerè fiant, omnes Monachos Congregationis nostræ admonemus in Domino, illisque præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ, ut nullus alium pro se, vel pro alio publice, vel

Voto pro fa-
voribus dā-
tes excommu-
nicatur pag.
282. n. 5.
-ory on msh
am. diā

Forma cẽ-
suræ præ-
foribus Cap-
tuli genera-
lis figenda.

occulte subornare audeat, illicite suadens alicui vel aliquibus ex electoribus, ut sibi vel alteri suffragium ferat, iaut neget ad aliquod munus consequendum, & similiter omnibus, ac singulis antedictis sub eodem præcepto, & censura præcipimus ne cum clamore, seu alta voce, vel tumultuose contendant, siue afferant talem, vel talem personam in aliquod officium debere, vel non debere eligi. Imo postquam factum fuerit signum ad quamlibet singularem sessionem celebrandam, sique ad illius finem omnibus, ac singulis prædictis sub eodem præcepto, & censura ipso facto incurrenda, æque mandamus, ve nullus alium quocumque modo hortari, seu subornare audeat, neque cum illo colloqui siue sermo inari, etiam per modum Consilij, quæ nam personæ ad aliqua officia debeant eligi, neque vnus alteri suum suffragium quouis modo manifestet. Omnes autem, & singulos Monachos in hoc monasterio existentes admonemus, & exhortamur in Domino, ut quicumqueauerit subornationes aliquas factas ad electiones tunc temporis faciendas, quæ debeant iuxta iuris nostri dispositionem denunciari, eas subornatoresque reuelet coram Iudicibus competentibus antequam electiones ipsæ celebrentur, ut electiones pure, & sincerè fiant, & subornatores tanquam boni eorum hostes, & aduersarij possint puniri. Dat. tali loco tali die, &c.

Numerus octauus prout iacet relinquatur.

26. *in Const. 8. cap. 4. num. 23. in fine, addantur hæc verba.*
 Declarantes nostræ intentionis non esse in hac prohibitione comprehendere appellationes, vel recursus ad Sanctam Sedem Apostolicam, seu eius legatos, vel Nuncios, cum ad eos appellationes, vel recursus quouis modo impedire sit nefas.

Recursus ad
 Sanctam
 Sedem non
 prohibentur.

Os Padres Deputados pelo Capitulo Geral da Congregação do glorioso P. S. Bento para a reformação das novas leis da dita Ordem, que foram confirmadas pella authoridade de V. S. Illustrissima, pedem muy humildemente, que se sirua mandalas reformar, como se contem neste papel que começa.

Lib. I. Const. 3. nu. 5. S. Ad passiuas, & acaba impedira si nefas, & contem seis folhas de papel escritas, noue regras mais, em conformidade do que está assentado com V. S. Illustrissima, & no de mais confirmalas de nouo. E R. M.

O mestre Fr. Mancio da Assumpção.

Fr. Thome da Ressurreição Procurador geral.

Attentis narratis aliisque matura, & diligenti tractatione, & deliberatione præmissis authoritate Apostolica, mandamus prædictas Constitutiones reformari vt supra, & in reliquis confirmari, vt petitur, & expediatur prouisio in forma, cum conditione, vt post illarum impræssionem, antequam publicentur debeant ad nos afferri, & non publicari sine alio nostro mandato aliàs omnia sint omnino nulla. Subscrip. Die 18. Ianuarij. 1630.

Laurentius Episcopus Hyeracen. Collector.

Laurentius

102

AVRENTIVS Tramallus Dei, & Apostolicæ
sedis gratia Episcopus Hyeracensis; & Sanctissimæ
D. nostri Domini Urbani diuina prouidentia Papæ VIII.
in Portugallia, & Algarbiorū regnīs atq; dominijs Cos-
lector generalis Apostolicus cum facultatibus Nuncijs
Attentis narratis alijsque matura, & diligenti tractatione,
& deliberatione præmissis, auctoritate Apostolica nobis
concessa, & qua fungimur in hac parte Mandamus prædi-
ctas Constitutiones reformari, vt supra, & in reliquis cō-
firmari vt petitur, cum conditione vt post illarum impræs-
sionem antequam publicentur debeant ad nos afferri, &
non publicari sine alio nostro mandato, aliàs omnia sint
omnino nulla; in quorum fidem præsentem manu nostra
subscriptas fieri, ac sigilli nostri impræsione communiri
iussimus. Dat. Vlisip. die 19. Ianuarij anno Domini
MDCXXX. Gaspar Galletus legationis abbreviator fecit,

&c.

Laurentius Episcopus Collector.

Locus ✕ sigilli.

Laurentius Episcopus Hyeracensis Collector.

Laurentius

CONSTITVTIONES

EX SVPERIORIBVS

LIBRIS SELECTÆ, ET ALIÆ

à Sanctissimo P. N. Urbano Papa. VIII. ex certa

scientia confirmatæ, * *Ceteris in suo robore per-**manentibus sub dispositione Capituli Generalis à quo**alterari, mutari, ac etiam super illis dispensari possit**eodem modo * quo vsq; in presentem diem facere**licuit, & non aliàs.**Urbanus Papa VIII. Ad futuram rei memoriam, &c.*

RELIGIOSOS viros, qui obliuiscuntur populum suum, & domum patris sui se ipsos abnegarunt, ac diuini numinis obsequijs manciparunt, præcipuo paternæ charitatis affectu completentes, ea, quæ pro felici eorum statu, atque regimine prouidè ordinata, & sanèta sunt, vt ab omnibus ad quos spectat, inuiolabiliter obseruentur apostolicæ confirmationis robore libentè cõmunimus, prout conspiciamus in domino salubriter expedire. Aliàs siquidem à nobis emanarunt literæ tenoris subsequenti videlicet; Urbanus Papa VIII. Ad futuram rei memoriam. Regimini vniuersalis Ecclesiæ diuina dispositione præsidentes, ad ea libentè intendimus, per quæ personarum Regularium fælici statui, & gubernio consulitur; Cùm itaq; sicut dilectus filius Benedictus ab spe Abbas, & Procurator Generalis totius Congregationis Sancti Benedicti Ordinis eiusdem Sancti Benedicti Regni Portugalliæ nobis nuper exposi fecit, ex diuersitate, & multitudine Constitutionum, seu

Rr

Diffinitionum

Verba hæc habentur infra prope finem.

* Modus autem illas alterandi habetur supra lib. 3. Constit. 9. cap. 3. pag. 294.

Diffinitionum Ordinis huiusmodi, perturbationes, & inconuenientia orta sint, & propterea dictus Benedictus Procurator nobis humiliter supplicari fecerit, quatenus ordinare, & decernere dignemur, vt ex omnibus in proximo Capitulo Generali fiat electio necessariorum, aptarum, & proportionatarum Regulae, & obseruantiae dictae Congregationis, adiunctis etiam, quae de nouo necessariae videbuntur, omnesque ordinatae, & per rubricas dispositae ad venerabiles Fratres Nostros S. Romanae Ecclesiae Cardinales negotijs Regularium praepositos reuidentae, & examinandae, ac prout ius, & ratio postulabit confirmandae transmittantur: super quibus etiam Collector Generalis in dicto Regno tunc existens informet, & deinde Constitutiones huiusmodi, vt praefertur, perpetuo, & interim antiquae Constitutiones, & eae quae fuerunt a praedictis Cardinalibus approbatae, obseruari debeant. Nos perturbationes, & inconuenientia praedicta iam exorta, & eorum quae in dies magis exoriri possent, materiam de medio tollere volentes, supplicationibus dicti Benedicti Procuratoris Generalis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Cardinalium praedictorum consilio, quod vbi dilectus filius modernus Abbas Generalis eiusdem Congregationis sui Generalatus munus expleuerit, Capitulum Generale in simul collectis omnibus Constitutionibus seu diffinitionibus quae haecenus in Ordine huiusmodi extant tam confirmatae, quam non confirmatae a Sede Apostolica, seu a Collectore praedicto, & ex ijs illas obseruandas statuere, & ordinare, atque in vbi volumen redigere possit, quas cultus diuini augmento, obseruantiae disciplinae regularis, felicitque Monasteriorum Congregationis praefatae regimini, magis in Domino expedire arbitrabitur, facultatem Apostolica auctoritate eoque praesentium concedimus. Volentes, & Apostolica auctoritate

auctoritate prædicta decernentes, vt postea Constitutio-
 nes, ac Diffinitiones à Capitulo Generali prædicto, vt
 suprâ compilatæ deferantur ad Collectorem in dicto Reg-
 no pro tempore commorantem, qui illas examinet, ac re-
 cognoscat, & quid de eis sentiat, ad dictos Cardinales re-
 ferat, ad quos etiã Constituciones, & Diffinitiones hu-
 iusmodi, approbandæ transmittantur; interim verò Cos-
 tituciones, & Diffinitiones, in ijs tantum quæ prædictis
 Constitutionibus, vt præfertur, confirmatis non sunt,
 contrariæ, omninò obseruentur. Decernentes insuper
 præsentis literas validas, firmas, & efficaces existere, &
 fore, suisq; plenarios, & integros effectus sortiri, & ob-
 tinere, ac ab omnibus, ad quos spectant, & pro tempo-
 re spectabit inuiolabiliter obseruari &c. Non obstantibus
 Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Or-
 dinis, & Congregationis prædictorum etiã iuramento,
 confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia robo-
 ratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoq; indul-
 gentis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet
 concessis, confirmatis, & inouatis &c. Cæterisq; contra-
 rijs quibuscunq; Datis Romæ apud S. Mariam maiorem
 sub Anato Piscatoris die 2. Nouembris 1630. Põtificatus
 nostri anno octauo.

Cum autem sicut dilectus filius Procurator Genera-
 lis dictæ Congregationis nobis nupèr exponi fecit, in
 executionem præinsertarum literarum nostrarum, huius-
 modi præfatæ Congregationis Monachi in ultimo illius
 Capitulo Generali ex omnibus Constitutionibus prædi-
 ctis, inferius insertas selegerint, & porrecto per eos Ve-
 nerabili Fratri Laurentio Episcopo Hieracensi iurium, &
 spoliorum Camera nostræ Apostolicæ in Portugallia, &
 Algarbiorum Regnis debitorum Collectori Generali; su-
 per illis supplici libello: idem Laurentius Episcopus, &

Collector per suas patentes literas die 16. mensis Decembris 1633. expeditas easdem Constitutiones per eum prius diligenter examinatas, & in sequentem formam redactas dignas reputauerit, quæ ad eosdem Cardinales trāsmittantur, & si illis bono, ac fælici dictæ Congregationis regimīni, ita expedire videbitur Apostolicæ confirmationis patrocinio muniantur; Constitutionū autem selectarum, ac supplicis libelli, nec non literarum patentium prædictarum, tenoris sunt subsequēntis; videlicet.

De vnitatē
Congrega-
tionis supra
pag. 1. n. 1.

¶ *Constitutiones* Ordinis S. Benedicti Regnorum Portugallia, à Sede Apostolica confirmandæ.

¶ *De Vnitatē Congregationis.* Statuimus primo secundum Pontificia fælisis recordationis Pij diplomata, vt omnia Monasteria nostra, quæ extant, & cuncta etiam in posterum erigenda in vnum pariter corpus coalescant; Omnibus autem, ac singulis Monachis sic erectæ Congregationis in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub pænâ excommunicationis ipso facto incurrenda præcipimus nequis, illorum cuiuscunq; gradus, aut dignitatis sit per se, aut per interpositam personam, fauorem, auxilium, vel iuuamen quomodolibet impendat ad hoc, vt Monasterium aliquod à prædicta Cōgregatione separetur, vel à Generali independēs per se singulatim regatur. Sub iisdē præcepto, & cēsurâ, priuationeq; vocis actiue, & passiuæ, & cuiuscunq; dignitatis obtentæ, inhabilitatisq; ad aliā quæcunq; in posterum obtinendam, præcipimus, vt nullus ex Monachis prædictis perpetuam in officio Generalis, Abbat̄is, seu alterius Prælati, Diffinitoris, aut Visitatoris ambire, seu quomodolibet procurare, aut etiam à Congregatione spontē oblatam acceptare præsumat. *Volumus* præterea vt iisdem pænis subiaceat Monachus quacunque dignitate præfulgeat, qui tentatam perpetuam reseruerit, eamq;

pag. 4.

pag. 4.

non reuoluerit

¶ De

De Capitulo Generali. Singulis triennijs Capitulum Generale celebretur. Prima dies celebrationis eius, erit tertia mensis Maij, in qua festum agitur inuentionis Sanctæ Crucis. † In Capitulo Generali vocem actiuam habebūt Reuerendissimus Pater Generalis, Abbates, ac Prælati canonice electi, Diffinitores, & Visitatores. Accedent etiam cuncti Reuerendissimi Patres, qui antea tjs triennijs Generalis officio functi sunt. Ex Magistris etiam Theologiæ vocales erunt quotquot fuerint professores in Academia Conimbricensi, qui per sex annos in ipsa Academia, vel saltem in Collegijs Congregationis legerint. Preter hos, vocales etiam erunt quatuor ex Lectoribus emeritis in Religione, qui antiquiores erunt, secundum habitus susceptionem, sublata in monachali antiquitate quacūq; dispensatione, quæ ad effectum præcedentiæ in hoc casu nulla omnino censeatur, omnesque Monachi censeantur inhabiles ad huiusmodi dispensationem impetrandam à quocumque superiore, vel ea vtendi, etiam si motu proprio illis esset concessa. Vocales etiam erunt socius, ac Secretarius Reuerendissimi. Procuratores Curiales, Olyssipponensis nempe, Portuensis, & Bracharensis legitime electi. Procurator item Curia Romanæ, si legitime fuerit electus in Capitulo Generali, vel ex commissione illius vocalis tantū erit in proximo Capitulo postquam reuersus fuerit à prædicta Curia. Prouincialis similiter Prouinciæ Brasiliensis vocalis erit in proximo Capitulo celebrando, postquam peracto suo regimine, & accepto etiam syndicatu officij sui, ac personæ in Regnum Portugallia remeauerit. Alij deniq; quos progressu temporis, Capitulo Generali vocales creare iustis de causis placuerit. † Congregatis ergo supra nominatis Patribus prædicta die inuentionis Sanctæ Crucis, cantetur missa de Spiritu Sancto; fiat processio, & cætera omnia de more solito. † Sta-

De Capitulo generali pag. 5

Vocales in Capitulo generali pag. 6.

N.

N. R.

Missa de Spiritu Sancto &c. pag. 12.

Iudices in
habilitatum
pag. 17.

Cōditiones
eligendorū
pag. 23.

tuumus vt initio eiusdem Capituli tres iudices eligantur, qui inhabilitates, & subornationes capitularium, si quæ occurrerint, & iuridice fuerint probatæ iudicent. † Circa eligendos Statuimus vt nullus in Generalem creari possit, nisi trigessimus saltem Religionis annum attingat. † Nullusvè in Prælatum, Diffinitorem, Visitorem, Sociū, aut Secretarium Reuerendissimi, vel in Procuratorem Curialem eligi ante vigessimum Religionis annum inchoatum, nisi aliàs progressu temporis Capitulo Generali videatur cum aliquo dispensandū. Huiusmodi tamen dispēsationes nō fiant nisi cum duabus ex tribus partibus suffragiorum. † Quod attinet ad scientiam eligendorum Statuimus primo, vt nullus in Generalem; Diffinitorem; Visitorem, Abbatem, seu Prælatum eligatur, qui saltem morali scientia nō sit sufficienter instructus ad monachale regimen, animarum curam, ac temporalē administrationem. † Verum quia in Generali, Diffinitoribus, & Visitoribus, quibus alios corrigendi onus incumbit exactior doctrina requiritur, Præcipimus vt Generalis, & ex Diffinitoribus primus, & ad minus duo alij, nec non primus ex Visitoribus eligantur, qui Sacræ Theologiæ per quadriennium operam dederint, vel qui in iure gradu aliquo sint insigniti.

Electio generalis inter media quando nō celebranda.
pag. 25.

Electores inter medij.
pag. 37.

¶ *De electionibus inter medijs.* Si munus Generalis intra tres vltimos menses triennij vacare contigerit, Generalis electio non celebretur, sed Visitor primus, vel illo legitime impedito, Visitor secundus vice Generalis munere fungatur, & in viduata Domo Reuerendissimi Abbatis vice gerat vsq; ad Capitulum proxime celebrandum vbi more solito præsidebit cum limitationibus etiam solitis. † Si labente triennio Abbatialis aliqua dignitas, vel munus Diffinitoris, vel Visitoris, seu alterius cuiusvis Prælati vacauerit electores eorū qui suffiendi sunt erūt. vñ
decim

decim, scilicet Generalis, Diffinitores, ac Visitatores intra Prouinciam Duriminia existentes, & quor deerunt ad vndecimum numerum explendum supplebitur ex Abbatibus Interamnensibus, qui tempore fienda electionis superstites, & in Prouincia Duriminia reperientur, incipiendo ab Abbate Portuensi, vel eo impedito ab eo qui proxime illi succedit, & ita gradatim prosequendo iuxta ordinem, & dignitatem Abbatiarum Interamnensiu donec ad vltimam deueniatur. Quibus expletis iterum ad primum Portuensem reuertetur obseruando semper ordinem antedictum, ita vt Abbas, qui in præcedenti electione vocalès fuerit, non admittatur in sequenti, sed alij, qui immediate, & proxime attigerint inferiorem Abbatem, qui in præcedenti electione vocalis extitit. Quod si forte aliquis ex dictis Abbatibus tempore faciendæ electionis mortuus, vel absens à Prouincia Duriminia quacumq; ex causa etiam publica, vel Religionis, vel forte excommunicatus, suspensus, aut carceratus existat (quo casu alius in ordine sequens assumi debet) quauis postea redeat, vel impedimentum cesset, aut Abbas in locum defuncti sufficiatur, nullatenus admittendus erit ad eligendum in sequenti electione extra locum, & ordinem suum, sed reputabitur ac si loco suo verè eligisset. † Si intra octo dies duæ, vel plures Abbatiæ, vel officia vacare contigerit, iidemet Abbates, ad quos illo turno secundum præfatum ordinem ius eligendi pro vna vacatione spectabat, erunt omnium electores, ac electiones illæ (quauis plures) ad effectum vt sequentes Abbates vocandi minime sint, pro vna electione reputabuntur. † Quod æque obseruabitur, quando aliquis ex Abbatibus electoribus ad Abbatiam, vel officium, vacans eligitur. Nam electio sui successoris ad eosdem Abbates comprehenso etiam ipsomet electo omnino spectabit nec alij sequentes vocandi erunt.

† Si quis

Electores in
termedijs le-
gitimè im-
pediti. † Pos-
sunt Procu-
ratorē mit-
tere.

† Si quis ex prædictis electoribus scilicet Diffinitoribus, Visitatoribus, vel Abbatibus intra prædictam Prouinciã Duriminia existens, ex legitimo impedimento ad electionem accedere minime valeat, Procuratorem mittere non prohibetur Monachum vnum sui Monasterij, vel illius, vbi celebranda erit electio; dummodo talis sit, qui iuxta conditiones in Capitulo Generali obseruari solitas, vices absentis supplere possit. Si autem Procuratorem nõ mittet electio per præsentés tantum valide celebrabitur. † Reuerendissimo tamen vbicumq; intra Regni fines commoranti, integrum semper erit Monachum idoneum designare, qui vices illius gerat in præsidendo, & suffragando, quando electioni intermediæ adesse nequeat. † Ad passiuas, & intermedias electiones Abbatiarum in ipso triens progressu vacantiũ inhabiles esse volumus, alios Abbates actuales † Permissum tamen erit ad Abbatiam Vlyssipponensem, Conimbricensem, & Portuensẽ etiam alios Abbates actuales promouere, dummodo tamen nõ sit aliquis ex his tribus.

Abbatès alij
pessunt pro-
moueri ad
Abbatia Oli-
sippon. Co-
nimbric. &
Portuen.

Generalis
quæ tenetur
obseruare
pag. 45.

Potest decla-
rare verè du-
bia pag. 47.

¶ De Generali. Licet Generalis soli Sedi Apostolicæ immediate subijciatur volumus tamen vt Constitutiones nostras, nec non, & cætera omnia à Capitulo Generali præcepta, ordinata, ac diffinita obseruare teneatur. † Cæterum cum Reuerendissimus bicipiti dignitate fulgeat Generalis nempe, & Abbatis, statuimus, vt in Monasterio illo, in quo Abbatis munere fungitur eadem obseruare teneatur, quæ cæteri Abbates in suis seruare tenentur. † Si dubium aliquod quod vere dubium sit circa leges occurrat, Reuerendissimus maturo consilio præmisso illas interpretari, & explicare poterit, huiusmodi tamen declaratio vim legis non habebit, sed directionis practicæ tantum circa casum illum specialem tunc temporis occurrentem, & hanc potestatem non poterit Reuerendissimus alicui alteri

alteri delegare. † Ne autem detur occasio ferendi contra-
rias interpretationes iuxta vnius cuiusq; sensum, in pro-
ximo Capitulo Generali tale dubium proponatur, vt Ca-
pitulum determinet quid ab omnibus in tali casu sit obser-
uandum, resolutioq; Capituli vim legis habebit. † De-
querelis item, offensionibus, grauaminibus subditorum
erga Prælatos, si videlicet Abbas subditum suum offensa-
uerit, aut iniuste grauauerit, Reuerendissimus agnoscat,
& iudicet ita prudenter, & iuste, vt caput cum membris,
& cum capite membra in pace, & lætitia Domino famulē-
tur. † Non poterit Reuerendissimus Constitutiones, dif-
finitiones, aut ceremonias à Capitulo Generali stabilitas
immutare, aut alterare, obseruationem, & executionem
illarum impedire, vel prohibere, aut alias nouas addere,
seu in prædictis Constitutionibus, aut diffinitionibus dis-
pensare, nisi aliud in proprijs locis annotetur, Nec item
in visitationibus Visitorum, censuris, aut præceptis in
illis impositis, si secus facere præsumperit prædicta mu-
tatio, alteratio, prohibitio, additio, aut dispensatio nulla,
& irrita sit; Non poterit absq; licentia Capituli Generalis,
& decreto eiusdem cœnobii Congregationis deserere,
aut mutare, nec alia de nouo extruere, situm illorū eme-
re, acceptare, aut eligere, quod si in progressu triennij
necessitas occurrat ad aliqua ex prædictis peragenda à Re-
uerendissimo, Diffinitionibus, ac Visitoribus quid
agendum erit poterit diffiniri.

¶ De Visitoribus. Quoniam Sacris Canonibus, Sacroq;
Concilio Tridentino annuatim visitare maxime conso-
num est, † Statuimus vt Monasteria Congregationis
nostræ in primo, & tertio anno triennij visitentur à Reue-
rendissimo. In secundo à Visitoribus. † Præcipimus,
vt Visitationis tempore in refectorio tam Reuerendissi-
mus, quàm Visitores cum Conuentu comedant, ean-

Declaratio-
nes genera-
lis nõ habet
vim legis.

pag. 47.

In Capitulo
sunt propo-
nendæ.

De querelis
subditorum
cognoscat.

pag. 47.

Quæ nõ po-
tunt Genera-
lis, pag. 49.

Visitores
quando te-
nentur visi-
tare. pag.
55.

Comedant
cum conue-
tu, pag. 58.

ss. demq;

Nō permit-
tant cellas,
& lectus or-
nari. pag.
59.

Non accipi-
ant munera.
pag. 59.

De quibus
personis, &
culpīs pos-
sūt inquire-
re. pag. 60.

De pēnis,
quas possūt
imponere
pag. 70.

eandemq; refectioem, & cibos, siue carnis siue piscis
sint comedant. Parietes etiam cubiculorum in quibus
vel dormiunt, vel hospites recipiunt, nullo apparatu per-
mittant ornare; excipimus imagines sanctorum, aliasq; ef-
figies. Lectus etiam monachalis sit, alioquin in syndicatu
suo puniantur. † Præcipimus ut neq; à Prælato, neq; à
Monachis visitandis. Visitatores ipsi munera accipiant,
præter comestibilia, & quæ momenti non sint, & altima-
tione digna, aliàs tam donantes, quàm recipientes voce
passiua careant in Capitulo Generali. † Circa personas,
culpasq; de quibus possunt inquirere, & ad illarum puni-
tionem procedere, statuimus primo, ut inquirent tum de
Prælato, tum de subditis illius Monasterij quod actualiter
visitant, tum etiam de famulis, ac familiaribus illius.
† Præterea nē frequentibus, seu medietis Monachorum
translationibus, culpæ aliquando impunitæ remaneant, in-
quirent etiam de omnibus alijs, tum Prælatis, tum subdi-
tis, cum quibus isti actualiter visitati, aliquo tempore
contubernales, aut conuentuales, extiterint, ab vltima
visitatione præterita vsq; ad illam presentem. Quod si ali-
quid cōtra absentes sufficienter probeur, eos Visitatores
iuridice puniant quantumvis visitatio Monasterij, in quo
commorantur finita iam sit, atq; transacta. † De culpis
vero commissis, & iam punitis, ante vltimam visitationē
non poterunt inquirere nisi forte adhuc vigeant, aut re-
pullent. † Quod tamen attinet ad pēnas, & præcep-
ta imponenda, statuimus primo, ut neminem possint pri-
uare voce actiua, aut passiuā, nec Prælatum officio suo,
nisi id à iure, Constitutionibus, aut Diffinitionibus præci-
piatur. † Secūdo ut ijs, quæ sub pœna aliqua derelinquuntur,
vel sub virtute sanctæ obedientiæ in Constitutionibus,
aut diffinitionibus descripto sunt præcepta, nihil aliud in
visitationibus addere possint, aliàs tale additamentū inuili-
bit.

sic, & inane. Alijs vero rebus, quibus specialis pœna per
 leges statuta non sit arbitrariam poterunt imponere, cor-
 poream præsertim. † Non poterunt tamen Visitatores aliquid
 Prælati præcipere, vel mandare directe, vel indirecte per
 cuius inobseruantiam ipsi nõ valeant admitti ad ferendũ suf-
 fragium, neq; eidem aliquid iniungere sub pena priva-
 tionis officij sui, actiuæ, siue passiuæ vocis, nisi talis pœna
 à iure, Constitutionibus, vel diffinitionibus præcipiatur
 imponi, neque similiter Reuerendissimus in visitationi-
 bus, seu extra illas aliquid sub ipsa pœnis poterit præci-
 pere Prælati, neq; illos officio suo, actiua, seu passiuæ vo-
 ce privare, nisi similiter eadem pœna à iure, Constitutio-
 nibus, vel diffinitionibus expressè sit imposita. † Præcep-
 tum vero obligans ad mortale, interdicti, aut excommu-
 nicationis pœnam ipso facto non poterunt imponere con-
 uentui nisi suffragantibus illis cum Abbate simul, & consi-
 liarijs percalescos albos, & nigros maior pars assentiatur,
 que suffragia coram omnibus calculentur. Si autem præ-
 dicta aliqua præcepta, vel censuras ea forma non seruata
 aliter conuenter imposuerint, hæc præsentì Constitutione
 ea irrita esse declaramus. Singularibus autem personis im-
 poni cum fuerit necessarium nõ prohibemus. *Sed si aliqua
 transiã imponatur* contra aliquem vocalem in Capitulo
 Generali, adueniente dicto Capitulo, eo ipso censeatur
 sublata; ita ut in illo possit habere vocem adiuam, & pas-
 siuam, ac si censuratus non fuisset. Ad effectum tamen
 ferendi, vel suscipiendi suffragium, talis ac si excommuni-
 catus esset absoluat, in forma Ecclesiæ, & ab ipso Cap-
 itulo iuxta qualitatem criminis punietur. † Multitudinem
 præceptorum Visitatores non curent, neq; item propter
 singulares defectus, vniuersum grauent conuentum co-
 muniem legem statuentes; sed eos qui singulariter deli-
 querint, singulari supplicio puniant, vt facilius emen-
 dentur

Quomodo
 possunt præ-
 cepta, & ce-
 suras impo-
 nere. pag.
 71.

pag. 71.

dentur. † Quod si alter ab altero dissentire contingat clericali intelligentiam alicuius legis pro explicatione illius Reuerendissimum consulent. Si autem diuersimode sentiant circa sufficientiam probationis alicuius delicti, aut circa pœnam delinquenti imponendam assumatur tertius in Capitulo Generali pro huiusmodi causis dubijs specialiter deputatus, in cæteris vero ordinandis, ac præcipiendis Visitatoris primi iudicium præualeat.

Si diuersimode sentiant, tertius assumatur, à Capitulo de putandus.

Diffinitores pag. 76.

Que Diffinitores, & Visitatores ecclesiarum, in suis Monasterijs seruentur. pag. 77.

¶ De Diffinitoribus. Supremum diffinitorij tribunal quatuor diffinitoribus constans, maiorum nostrorum vestigijs in hærentes, tum ob alias rationes, tum ex eo, vel maxime, statuimus, & stabilimus, vt in eo quinque viratu innocentie præsidium, iustitie patrocinium præsto semper adsit, ac perenniter conseruetur. † Mandamus autem, & statuimus, vt tam Diffinitores, quam Visitatores in Monasterijs, in quibus conuentuales existunt, chorum sicut alij Monachi diu, noctuq; frequentent, saluis tamen priuilegijs ratione ætatis, vel quouis alio titulo per leges illis concessis: culparum Capitulis ferijs tertijs, & sextis intersint. In refectorioq; iisdem vescantur cibis quibus conuentus vescitur, & cum eodem jejnante jejnent, nec dispensandi cum illis ratio præcisa sit dignitas officij, nisi vera adsit necessitas, & indigentia personæ. Ad hæc si Sacris literis fuerint eruditi, à munere prædicandi non desistant, sed predicatorum Monasterij coadiuent. in cæterisq; obseruantijs regularibus ita se habeant, vt sicut religionis sunt optimates, ita exemplo sint primores. Ad munus Diffinitorũ spectat iudicare grauamina Monasterijs, Prælati, aut subditis illata à Reuerendissimo, seu Visitatoribus. † Statuimus ergo vt quicumque opprimi, & grauari à Visitatoribus, vel à Reuerendissimo, tam in visitatione, quam extra illam se senserint, Diffinitorij iudicium poterunt implorare, ac per modũ supplicis querelæ,

12, & defensionis a dillud recurrere. Ne autem huius modi prætextu obedientiæ, patientiæq; meritum friuolis sæpè querellis euacuetur, & regulare supplicium passim declinare præsumant, decernimus, vt in casibus tantum subsequenter, aut alijs suis locis annotatis ad præcitatum implorationis remedium Monachis liceat conuolare; Primo si Reuendissimus, vel visitatores aperte contra leges aliquid faciant, aut præcipiant, debitaq; reuerentia admoniti in præcepto adhuc persistant. Secundo si Reuendissimus aut visitatores pro libito causam alicuius inceptam noluerint per sententiam diffinitiuam finire, & iudicare, sed indecisam, & suspensam habere; Tertio priuatio vocis actiua, aut passiuæ cuiuscumque Monachi: priuatio item, aut suspensio alicuius Prælati. Quarto priuatio muneris Visitatoris, Diffinitoris, aut alterius capitularis, Regentis, vel Lectoris Philosophiæ, seu Theologiæ. Quinto pena reclusionis, carceris aut nerui si spatium dierum quindecim superet, si autem spatium prædictæ pænæ breuius sit, implorationem Visitatores non admittant.

¶ *De Abbasibus.* Ne præpostero regimine Prælati temporalibus incumbant, & spiritalia alijs comendant, præcipuus, vt in choro, refectorio, cæterisque actibus conuentualibus quibus suis ducatum præstent, suaq; præsentia animos illis adhiæant, vsuauius, perfectius, ac sine murmuratione religionis onera possent; quod si aliqui in prædictis culpabiles, & remissi inuenti fuerint à Reuendissimo, & Visitatoribus exemplari suspensione ab officio suo puniantur. Non solum autem Prælati actibus conuentualibus interesse tenentur, sed etiam in conuentibus residere, cum absente pastore facile oues abescent, statim igitur ne absque legitima causa extra septa Monasterij egrediantur, frequentes etiam egressiones quoad h-

Casus pro quibus implorari potest Diffinitorium pag. 78.

Abbatibus actus conuentuales frequentes pag. 230.

Quando possunt egredi à Monasterio. pag. 220.

eri possint euitent, quod si de assiduitate, & frequentatione absque rationabili causa iuste fuerint morati in visitationibus coerceantur, prædictæ egressiones illis limitentur, & si non emendauerint, vel priuentur voce in Capitulo Generali, vel ab officio suspendantur; Cum vero necessarii exierint à Monasterio, quoad fieri possit sociati egre-
diantur præsertim cum ad vrbes, & oppida egre diuntur.

omni iudicij
-mi iudicij
-on iudicij
-in iudicij
-gog iudicij
82

Prædicato-
res quomo-
do sunt ap-
probandi.
pag. 131*

¶ De Prædicatoribus. Statuimus vt nullus ad ministerium prædicationis verbi Domini admittatur, quin prius Theologiae annis finitis secundum Constitutionem collegij à tribus saltè grauibus, & peritis Theologis diligenter simul examinetur, ipsorumq; probetur iudicio: nec antè huiusmodi examen & approbationem Abbas aliquem Episcopo præsentare audeat, secundum Constitutiones salicis reuocationis Clementis VIII. Nullus similiter qui gradu aliquo Theologiae, vel Sacrorum Canonum non sit insignitus, de honore ad iudicandas secularium confessiones à Palatis præsentetur Episcopis, quin prius à tribus saltem peritis fratribus secundum prædictam Clementinam Constitutionem examinatus, à duobus saltem quoad sufficientiam scientiæ approbetur.

Confessarij,
quomodo
posiūt præ-
sentari pag.
138.

Lectione casu-
um habea-
tur tribus
diebus pag.
217.

¶ De Lectione aduali. Statuimus præterea Sacrorum Canonum, Sacrisq; Concilij Tridentini Sanctionibus, adhærentes, vt tribus velbus in hebdomada lectio habeatur casuum conscientia in Monasterijs maioribus Congregationis nostrae. Ne autem diuini odij lectio perfructoria sit, ordinò sequentem in ea seruari præcipimus: Ferijs secundis, quarta, & sexta finis vespertis quadrantis ceteri spatio transactio sint habulumpulsetur ad prædictam lectionem, quæ per tres quadrantes durabit, in duobus primis dictis hie de deo & caritate, in tertio dictata explicabit, & interrogabit audire nos. Per hebdomades menses Conclusiones ex dictis habeantur, nisi in principio annuati...

Log obli-
di. 2. 3. 201
-201011
-201011

¶ De Studio Literarum. Statuimus insuper, quod duobus in locis studium Theologiæ, ac Philosophiæ vigeat, in Collegio scilicet Conimbricensi, & in Collegio Vlyssiponensi, vel alijs secundum quod progressu tēporis Capitulum Generale magis viderit expedire. † Ex auditoribus Theologiæ cursu finito Bacchalaureandi, vulgo passantes eligantur, quorum munus erit in Collegijs Theologiæ quotidianis Conclusionibus illius alternatim per hebdomadas presidere. † Omnes illi Bacchalaurei gradū in Academia Conimbricēsi assumant; In eadē Academia, vel etiam intra ordinem secundum priuilegium a Sanctitate Clementis VIII. nobis concessū Magistri in Theologia poterūt creari, adimpletis prius conditionibus prærequisitis à Capitulo Generali. † Lector autem Philosophiæ iuxta prædictum priuilegium Magister in Artium facultate in ordine creetur. Lectores Theologiæ, qui duodecim lecturæ expleuerint annos, emeriti, seu ut aiunt iubilati nuncupentur, nec deinceps ad legendū, vel *prædicandum* ulterius teneantur.

¶ De Oratione. Præcipimus primo, vt omnia quæ circa officium diuinum, suffragia pro fratribus, & benefactoribus defunctis ex more sunt statuta, vel pro tempore statuentia integre seruentur. † Circa recitationem vero officij parui Deiparæ Virginis singularem erga illam deuotionē, & antiquam nostri ordinis consuetudinem instaurari, atq; conservari cupientes, statuimus, vt diebus singulis officium paruum eiusdem Gloriosæ Virginis conuentualiter recitetur. † Statuimus, vt tribus temporibus mentalis habeatur oratio; Primo post matutinum, secundo post primam, tertio dicto completorio *post laudes Desparæ Virginis*. † Post vesperas autem officij diuini orationi quoq; vacent nouitij, & iuniores professi in oratorio suo congregati.

¶ De

Silentium
quando ob-
seruandum.
pag. 274. &c.

¶ De Silentio, & Alijs Observantijs. † Præcipimus primo
vt silentium locis, & temporibus solitis solicite seruetur.

Quoniam vero mutiloquiū abusus Monachorū est oportetq; vt radicitus euellatur. † Præcipimus Prælati ac Prioribus vt super hoc maxime inuigilent, atq; non permittāt matutino tempore Monachos confabulari, extra cellas vagari, lusibus seu ludis vacare, aut aliquid simile facere, huiusmodiq; confabulatores, vagos, ac otio vacantes cuiuscumque sint status irremissibiliter puniant. † Præterea iuxta Sanctam regulam statuimus vt post prandium hycemis etiam tempore cum silentio Monachi se se recipiant in cellulas suas. † Ieiunia solita seruentur, feria autē sexta habdomadæ Sanctæ pane tantum, & aqua, herbisq; seu oleribus crudis hora prandij reficiant Monachi. † Præter dies festos ab Ecclesia, vel ab Episcopis institutos, quos obseruare tenemur, Trāsitus etiam, & Translatio S. P. N. Benedicti tamquam dies festi in Monasterijs nostris colantur, familiaresq; à labore quiescant. † Flagellationes conuentuales diebus solitis habeantur. † Præter elemosynas communes quæ quotidie ad ostium Monasterij fieri solent, statuimus præterea, vt in die, quo Trāsitus S. P. N. Benedicti celebratur, & in Translatione eiusdem duodecim pauperes (sicut feria quinta in Cæna Domini fieri solet, ac fieri præcipimus) prædeant, illisq; tamquā Christo Domino ministretur in honorem eximie S. Patriarche charitatis. † Et ea quæ ad victum Monachorum spectant, vt mos est, seruentur. Præcipimus tamen, vt mensa, seu refectio corporalis conuentualis sit vniformis, omnesq; Monachi, atq; adeo superiores etiam quicumque eodem pane, eodemq; vino eodemq; obsonio conuentualiter vescantur, neq; ratione dignitatis, aut officij plura habeant fercula. † More item solito prout statutum est in dumentis, & calceamenta Monachis dentur, in his autem vniformitas

Receptus in
cellam. pag.
215.

Ieiuniorum
obseruatio.
pag. 220.

Festorum
obseruatio.
pag. 221.
n. 8.

Flagellatio-
nes Conue-
tuales. pag.
221.

Pauperes 12
tribus dieb.
recipiatur
ad prandiu.
pag. 223. n.
4.

Victus Mo-
nachorū s. r.
uetur. pag.
21. &c.

Refectio cō-
uentualis sit
vniformis.
pag. 228.

Vestitus
Monachorū
seruetur.
pag. 230. &c.

mitas seruetur, & vanitas arceatur, vnde præcipimus, quod vestes omnes, tam interiores, quam exteriores, calceamenta, sudariola, & cætera omnia, quæ Monachis dantur, vel quæ ab alijs personis donari contigerit, oculis prius Prælati aspiciant, quam ad vsum facultatem concedant, expendantq; an sint indumenta regularia, & que huiusmodi non fuerint, nullatenus concedant, super quo cõscientias eorũ grauitè oneramus, in visitationibusq; a Generali, & visitatoribus, si in his nõ fuerint solliciti, puniantur. † Valetudinariũ pro infirmis sit sufficienter prouisum, & infirmi fratres cum omni diligentia, & charitate curentur, Prælati autem, qui in illorum cura miseris, & parum charitatiui fuerint, per tres menses suspendantur, † Similiter etiam hospites cum omni officio charitatis suscipiantur. † A Bibliotheca conuentuum, nec libros, nec manu scripta, quæ ad eam pertinent Monachus aliquis extrahat nisi cum limitationibus solitis, vel ex licentia Capituli Generalis, quod obseruetur in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pæna excommunicationis ipso facto incurrenda. † Tituli prædiorum Monasterij, & illorum visoriae fiant more solito. † Arca depositi, in qua conuentus pecunia asseruatur, tres habeat clauigeros, & pecunia quindenij pro rata quotannis debita in prædictam arcam iniiciatur, vt tempore suo integre ac facile solui possit. † Ex Archiuo Monasterij nulla alicui tradatur scriptura, quin prius ipse accipiens pignore dato in Archiuo asseruando, subscribat etiã in libro eiusdẽ Archiuij, se talẽ, vel talẽ scripturã recipisse, quod Archiuarius sub virtute sanctæ obedientiæ obseruet, † Pro correptione deniq; defectuũ Monachorum capitula culparum bis in hebdomada habeantur, prout fieri solet. † Circa fugitiuos vero, apostatas, & ab ordine eiectos, aut eijciendos, decretum Sacræ Congregationis nuper editum ad vnguẽ seruetur. Quod

Prælati prius oculis aspiciant quæ ad indumentum, & calceamenta Monachorũ pertinent. pag. 234.

Infirmariã sit prouisa. pag. 185. n. 10.

Pæna prælatorũ qui infirmariã non habent prouisam. pag. 86. n. 12.

A Bibliotheca cõuentus non possũt libri extrahi. pag. 123. n. 50.

Tituli, & Visoriae Casalium fiant more solito. pag. 163. & c. Arca Depositum simul habeat Depositarios. pag. 177.

Pecunia quindenij quomodo soluenda. pag. 177. Scripturæ archiuij quomodo danda. pag. 171. n. 77.

Circa Appel-
lationes
quid obser-
uandū. pag.
289.

Supplicatio
pro confir-
matione.

attinet ad appellationes, statuimus, vt non nisi hoc ordine gradatim seruato, nulloq; medio prætermisso impleretur. Ab Abbate ad Generalē, à Generali, seu à Visitatoribus ad Diffinitorium, à Diffinitorio, & iudicibus inhabilitatum, seu subornationum tempore Capituli ad ipsum Capitulum, Tempore vero electionis intermediae ad ceteros electores, qui ad electionem faciendam fuerint Congregati. Quod si aliquis secus fecerit carceri mancipetur donec præscriptum ordinem seruet. † *Declarantes tamen nostra intentionis non esse in hac prohibitione comprehendere Appellationes, vel recursus ad Sanctam Sedem Apostolicam, seu eius legatos, vel nuntios, cum ad eos appellationes, vel recursus quouis modo impedire sit nefas.*

¶ *Sequitur Supplicatio Procuratoris Religionis prædictæ. Illustrissime Domine Exponitur Illustrissima D. V. pro parte humilis oratoris Fratris Mantij ab Assumptione in Sacra Theologia Magistri, & per Reuētendissimū Patrem Fratrem Antonium à Regibus totius Benedictine familiæ in hoc Lusitanæ Regno Generalem excommisionem Capituli Generalis ad præsentem effectum Procuratoris delegati, quod in proximo Capitulo Generali anno Domini M.DCXXXII celebrato cuncti totius prædictæ Congregationis patres vocales Congregati, ex omnibus Constitutionibus, & diffinitionibus, tam confirmatis à Sede Apostolica, quàm non confirmatis, quæ in prædictæ Congregatione obseruabantur, natura præhabita deliberatione iuxta diploma à Sanctissimo D. N. Papa Urbano die XI. Nouembris M.DCXXX Expeditum selegerunt eas, quas pro cultus diuini augmento obseruantiae disciplinaeque regulari, ac saluti Monachorum regimini magis expedire in Domino iudicarunt, quæ in proximis precedentibus septem folijs transcriptæ fideliter continentur, & has dumtaxat optant, & exorant prædicti Patres vocales, vt à Sede Apostolica confirmentur, & in perpetuum obseruari præcipiantur, nullæq; aliæ, siue Constitutiones, seu diffinitiones in prædictæ Congregatione confirmatæ censentur, sed præsentibus tantum de quibus Apostolica confirmatio requiritur*

quiritur inuariabiliter permanentibus, cetera ad arbitrium maneat Capituli Generalis. Verum quia iuxta prædictum Sanctissimi D. Nostri diploma tales Constitutiones selectæ, & compilatæ ad Illustrissimum D. Collectorem in prædicto Regno pro tempore commorantem deferri debent, ut illis examinatis, & recognitis, quid de eis sentiat ad eminentissimos Dominos Cardinales negocijs regulariû præpositos referat, eas prædictus orator fideliter transcriptas offerens. Supplicat humiliter, ut ab Illustrissima D. Vestra examinetur, & recognoscantur, & quid de eis sentiat ad eminentissimos Dominos Cardinales prædictos referat ad effectum, ut prædictæ dumtaxat Constitutiones à Sede Apostolica confirmentur, & in prædicta Cõgregatione perpetuo observari præcipiantur, ceteris ad arbitrium Capituli Generalis remanentibus. Frater Mancius ab Assumptione Magister in Sacra Theologia Procurator Cõgregationis.

¶ Nos Laurentius Tramallus Dei, & Apostolicæ Sedis Gratia Episcopus Hieraccensis in Lusitania, & Algarbiorum Regnis cæterisque Dominijs pro Sancta Sede Apostolica cum Nuncio facultate Collector Generalis prædictas Constitutiones nobis per prædictum Patrem Fratrem Mancium dictæ Cõgregationis Benedictinæ Procuratorem oblatas iuxta mandatum Sanctissimi Domini Nostri Papæ per nos metipsum, aliosque graves, & Religiosos viros vidimus, ac diligenter examinavimus, & in prædictam, quæ apparet, formam redactas, dignas reputavimus, quæ iuxta idem Apostolicum mandatum, ad Sacram Cõgregationem eminentissimorum Dominorum Cardinalium negocijs Episcoporum, & Regularium præpositorû transmittantur, ut si suis eminentijs bono, ac felici dictæ Cõgregationis regimini ita videbitur expedire Apostolica cõfirmatione cõpñiantur, & inviolabiliter observari mandentur. Cæteris Cõstitutionibus, & diffinitionibus dictæ Cõgregationis, quatenus sint licitæ, & honestæ, & decretis Cõcilij Tridæntini nõ cõrariæ, in suo robore permanentibus, sub dispositione Capituli Generalis eiusdẽ Cõgregationis, à quo mutari, alterari, ac etiã super illis dispensari poterit eodẽ modo quousque in prædictæ diẽ facere licuit, & nõ aliàs, & cetera. In quorû omnium, & singulorû fidẽ præfetes nostra manu subscriptas sigilli nostri

Et a

fecimus

Decretum, &
in formato
Illustrissimi
D. Collectoris.